

Luc Van den Briele

BORELLE

3 0 0 0

toneelspel

in drie bedrijven

Contact met de auteur:
luc.vandenbriele@telenet.be

PERSONEN:

De Aartsmoeder

De Aartsvader

Een Man

De Bruid

De Bruidegom

Borelle

Ubu, een Mechelse scheper

Prinses Chéribelle

Procureur Barbara Boebels

De Koningin

De Nar

Minister Mieke Boering

Eerste gevangene

Tweede gevangene

S Y N O P S I S

Drieëndertigste eeuw. Na een kernoorlog zijn grote gedeelten van de aarde verschroeide vlakten geworden. Veel mannen hebben deze verschrikking niet overleefd. Hier en daar hebben vrouwelijke legerofficieren van de gelegenheid gebruik gemaakt om een matriarchale maatschappij te stichten. Ze hebben zelfs gepoogd de man volledig uit te schakelen, maar ondanks een groot aantal biologische experimenten is men er niet in geslaagd de man helemaal onmisbaar te maken.

De volledig gemechaniseerde maatschappij wordt door de (als hedendaagse mannen geklede) vrouwen beheerd en beheerst. Een elitekorps van de staatspolitie (onder leiding van procureur Barbara Boebels) waakt over de veiligheid van het matriarchaat. Een bij de geboorte in het lichaam geplant elektronisch systeem zorgt voor een blijvende, willoze onderwerping aan het gezag - het bestaan van gevangenen wijst er echter op dat de elektronica wel eens faalt. Ook telefonische communicatiesystemen kunnen onderhuids worden ingebouwd.

De voortplanting is voor de vrouw een vorm van dienstplicht geworden. De bevruchting gebeurt kunstmatig, in zaadcentrales. Bevruchting, zwangerschap en geboorte maken deel uit van een ritueel, waarvan de dienstplichtige vrouwen de achtergronden niet kunnen (en mogen) begrijpen. Alleen de ploeg van de bioloog Professor De Sloor en de *priesteressen* van de zaadcentrales zijn ingewijd.

De kinderen worden na de geboorte onmiddellijk van de moeder gescheiden. De vrouwelijke kinderen gaan naar de voedingscentrale en later naar diverse opleidingsinstituten. Mannelijke kinderen worden streng gekeurd; zwakke - en bij overproductie ook normale - kinderen worden gedood. Van ongeveer negentig percent der overblijvenden worden de geslachtsdelen volledig weggenomen, van de rest wordt alleen de piemel weggenomen. Naargelang de behoeften blijft een zeer klein gedeelte ongeschonden.

De negentig percent worden dwangarbeiders; ze verrichten alle handenarbeid. Zij slagen er wel eens in de elektronica te saboteren. De overigen worden hondse gezelschapsmannetjes van de vrouwen (de rol van de Mechelse scheper Ubu in het stuk); uitzonderlijk schrandere mannetjes kunnen het tot een soort nar van de adellijke bovenlaag brengen. Het ongeschonden gedeelte wordt leverancier van sperma in de zaadcentrales en dient voor biologische experimenten; ze zitten als kippen in hedendaagse legbatterijen. Alle mannen zijn gekleed als de hedendaagse vrouwen. De baard is - als symbool van de gehate mannelijkheid - een onzedelijk lichaamsdeel en moet in een baardhouder (beha) opgeborgen worden.

Op slechts enkele plaatsen leven nog zeldzame resten van een vrije maatschappij. Ook in het nu op sommige plaatsen weer dicht beboste Vlaanderen, in de omgeving van de Kemmelberg, leeft zo'n kern. Daar speelt het eerste bedrijf zich af.

Diep bedroefd en vernederd door de gruwel der gebeurtenissen hebben de Goden *zich gehuld in een verdriet van duizend jaar*. In een poging om redding en houvast te vinden, hebben de vrije mensen zich niet alleen in ondergrondse schuilplaatsen gevestigd, maar zich ook gehuld in de beschermende mantel van een magie, waarvan de gemaskerde Borelle de leider en bezieler is. *De noodzaak om te overleven werd een masker opgezet en op zachte klanken naar de zon gedragen*, zegt hij ergens.

Het eerste bedrijf toont een rituele huwelijksplechtigheid in het Borelle-gebied. Stimulerende drankjes en patakon-koekjes, maar ook de Stem van de na duizend jaar ontwakende Goden spelen er een rol.

In het tweede bedrijf maken we kennis met de (Vadsige) koningin van het matriarchaat in Vlaanderen en met een deel van haar regering. Het Borelle-gebied van de huwelijksplechtigheid werd bezet en door de in archeologie geïnteresseerde prinses Chéribelle als doel van een vakantietrip in de vrije natuur uitgekozen. Ze vindt er o.a. verloren patakons en eet ze op, wat tot heel wat opwinding leidt. En ook hier begint de Stem der ontwaakte Goden door te dringen.

De maatschappij der vrouwelijke legerofficieren komt overigens meer en meer op losse schroeven te staan. Oude kwalen en ondeugden komen weer in de belangstelling. Ondanks het bezit van nieuwe vernietigingswapens heeft de sadistische procureur Boebels een geheime voorliefde voor de *prehistorische* foltermethodes van *Spanjaarden en Duitsers*. De ministers kunnen het niet nalaten de baarden van de gezelschapsmannetjes te strelen, en in de ministerraad werd reeds een plan tot oprichting van staatsbordelen met mannelijke prostitués besproken. Men maakt dankbaar gebruik van de door professor De Sloor verkondigde mening dat men op een gevaarlijk genetisch dwaalspoor zit en dat beperkte experimenten met de methodes *van vroeger* wellicht tot een verbetering van het psychisch klimaat kunnen leiden. Na *duizend jaar eenzaamheid* voelen de vrouwen zich verschrikkelijk leeg.

De nar, die *geleerd is en alles weet* omdat de koningin hem de *verboden boeken van het Archeologisch Museum laat lezen*, wakkert de bewustwording van de prinses aan. Door het eten van de Borellekoekjes ligt de prinses met zichzelf nogal overhoop. Een heel aparte opwinding ontstaat wanneer de politie van procureur Boe-

bels een *wilde* man gevangen neemt en naar het Hof brengt. Het is de Bruidegom uit het eerste bedrijf.

Het derde bedrijf speelt in de zeer beklemmende sfeer van procureur Boebels' gevangenis. Twee oude gevangenen vertellen het al eeuwen overgeleverde verhaal van de ondergang en de - op de gevangen Bruidegom verliefd geworden - prinses zegt aan de ontstelde Barbara Boebels dat duizend jaar heerschappij de vrouwen in barbaren heeft veranderd: *Je hebt van de mensheid een weerzinwekkende hoop vuil gemaakt. We moeten terug naar de liefde, naar iets dat veel meer is dan alleen maar de door de overheid getoleerde vorm van gemechaniseerde wellust.*

Procureur Boebels voelt dat de vrouwenmaatschappij in gevaar komt en doet wanhopige pogingen om de drang naar verandering in te dijken. Maar de - ook al door de Goden op het hart geklopte - nar zal een en ander beletten.

Op de puinhoop van de drieëndertigste eeuw zweven de tot Bruid geworden Prinses en de Bruidegom een nieuwe toekomst tegemoet.

In de sciencefiction van dit toneelstuk berust uiteraard veel op fantasie, maar in het West-Vlaamse heuvelland bestaan de Borellefeesten écht. Het zijn oude folkloristische lentefeesten en ze zijn de eerste inspiratiebron van dit toneelstuk geweest. Ook de patakonkoekjes worden er gebakken, al zal het recept van de nar wel van de werkelijkheid afwijken.

Er zijn veertien rollen, die desgewenst door acht acteurs kunnen vertolkt worden. De Aartsmoeder, de Aartsvader en de Man treden alleen op in het eerste bedrijf; Gevangene Een en Gevangene Twee alleen in het derde. De (woordeloze) rol van Ubu komt alleen in het tweede bedrijf voor. Omdat deze personen door het noodzakelijk gebruik van maskers of schmink (zie de tekst) uiterlijk sterk van elkaar verschillen is een en ander gemakkelijk te combineren en zijn een aantal dubbelrollen goed mogelijk. Uit de tekst blijkt ook dat de rollen van de Bruid en van Prinses Chérabelle door één actrice kunnen (moeten?) vertolkt worden.

In het eerste (en in verkorte vorm ook in het derde) bedrijf wordt een litanie van vooroudernamen geciteerd. De daar gebruikte familienamen kunnen desgewenst geheel of gedeeltelijk vervangen worden door de familienamen van de acteurs of door familienamen uit de vriendenkring van de acteurs.

E E R S T E   B E D R I J F

Duisternis. En heel schuchter licht dat dan ergens ontstaat. En ijle geluiden. Is het muziek? Of is het de adem van de aarde, van de lucht, van de zon? Zijn het de bomen in het bos of komen de geluiden van zeer diep onder de Kemmelberg? Of van zeer hoog, van de hemel? Kan het dat men er zich plots van bewust wordt dat tussen de geluiden ook de menselijke stem aanwezig is? De nauwelijks zichtbare aartsmoeder komt met langzame bewegingen op. Ze zingt. Geen verstaanbare woorden, maar alleen zachte en af en toe rauwe klanken stoot ze uit.

En naast h  r stem duiken andere menselijke stemmen op. Het is een koor dat nu zingt, spreekt, fluistert. Uiteindelijk wordt   n, telkens terugkerend woord duidelijk verstaanbaar: Borelle.

Intussen verdwijnt de diepe duisternis. Er is een licht ontstaan dat van donker naar een meer helder groen is overgegaan. Er zijn ook kleine, grijze lichtparels en ergens dringt ook wat licht van de volle maan door.

We zien nu dat we ons in een bos bevinden, op een open ruimte tussen de bomen. Vooraan staat een vreemd altaar, beschilderd met de kop van een monsterachtig grote pad met een gloed van fosfor in de ogen. De aartsmoeder komt naast het altaar tot stilstand. Ze is nu duidelijker te zien: ze draagt een lange, paarsrode mantel met korte, wijde mouwen. Over de lange, loshangende lichtrode haren draagt ze een zwarte hoofdband. Ze heeft een wit gezicht, met diep blauwgroen omrande ogen. De voorarmen zijn versierd met dunne metalen ringen. Ze heeft ook opvallend grote oorbellen. In de rechterhand houdt ze een zwarte kristallen bol, die ze nu voor zich uitsteekt, waarin ze kijkt.

De Aartsmoeder:

In het jaar 1770 stierf te Aalst in Vlaanderen de vrouw Katelijne van Lier, na een leven van zeventig jaar en zeven maanden. Ze had tien zonen en zeven dochters gebaard, die allen rond haar doodsbed stonden, samen met honderdvierendertig kleinkinderen, die ook reeds vierhonderd zeven en tachtig kinderen, tweehonderd en twee kleinkinderen en zes en dertig achterkleinkinderen hadden. Katelijne van Lier kreeg geen grafsteen. Haar geest reisde de hemelen tegemoet en haar vlees werd Vlaamse aarde. Haar heilige beenderen werden later met zachte hand ontgraven en in het westen naar de volle maan verheven.

De aartsvader is intussen opgekomen. Hij heeft een lange, grijze baard. Hij draagt een zwarte, nauw om de benen sluitende broek en een korte zwarte tuniek, met witte en zwarte vierkanten omzoomd. Zijn hoofd is bedekt met een zwarte en driedubbel gehoornde helm. Aan een witte gordel hangt een korte dolk. Hij draagt primitief schoeisel. De rechterpols is versierd met een brede bronzen armband. In de rechterhand draagt hij een korte staf met   n

haak. In de linkerhand ligt een schedel. Dicht bij de aartsmoeder, aan de andere kant van het paddenaltaar, blijft hij staan en steekt het doodshoofd omhoog.

De Aartsvader:

Katelijne van Lier, zeventien maal moeder, schakel tussen schakels, adem uw adem over de bruid van Borelle.

De Aartsmoeder:

Adem uw adem over de bruid van Borelle.

De man is opgekomen. Hij blijft op de achtergrond staan. Hij is gekleed als de aartsvader, maar zijn helm heeft maar één horen. Zijn armband is smaller, zijn staf heeft geen haak.

De man:

(gejaagd en ongerust) Drie gordels diep ben ik Borelle tegemoet gegaan. Ik heb hem niet gezien.

De Aartsvader:

Toch is hij er.

De man:

(als een geloofsbelijdenis) Ik weet het. Hij is er. Hij is er.

De Aartsmoeder:

Ik zie hem in het zwart kristal. Tussen de netten der onvrouwen kronkelt hij als een listige adder.

De man:

De bruid is klaar en wacht op hem.

De Aartsmoeder:

(in de kristallen bol kijkend) Borelle zal haar zijn liefde schenken. Hij komt!

De Aartsvader:

En het vuur zal branden.

De man:

(enthousiast) Ja. Aan de vier hoeken van ons heuvelland zal het vuur branden.

De Aartsmoeder:

Borelle nadert.

De Aartsvader:

Het vuur zal branden.

De man:

Op de Waaienberg.

De Aartsvader:
Op de Monteberg.

De man:
Op de Scherpeberg.

De Aartsvader:
Op de Rodeberg.

De Aartsmoeder:
Het vuur zal branden. En ze zullen het zien.

De Aartsvader:
Vanuit de smalle ramen der slaapzalen zullen de gevangenen het zien.

De man:
Ze zullen stilletjes opstaan.

De Aartsvader:
Elkaar aanstoten.

De Aartsmoeder:
Borelle, zullen ze fluisteren.

De Aartsvader / De man:
Borelle, Borelle, Borelle.

De Aartsmoeder:
Het vuur brandt, zullen ze fluisteren.

De man:
In hun ogen zal het vuur de herinnering oprakelen.

De Aartsvader:
De schakel van Katelijne.

De man:
De herinnering.

De Aartsmoeder:
De revolte.

De Aartsvader:
Ze zullen hun geslachtloze buiken betasten.

De man:
De leegte van hun droge dijen.

De Aartsmoeder:

Maar ze zullen het vuur zien en weten dat ergens nog leven is.

De man:

Nog hoop.

De Aartsvader:

Ze zullen weten dat weer nieuwe schakels worden gesmeed.

De Aartsmoeder:

(plots van heel dichtbij in de bol kijkend) Borelle komt. Aan de rand van de eerste gordel is hij nu.

De Aartsvader:

(tegen de man) Haal de bruid.

De man gaat af. De aartsvader hangt de schedel tegen een boomstam. De aartsmoeder zet de kristallen bol op het altaar. Beiden lopen heen en weer, bereiden de plechtigheid voor, zetten kleine schalen, flesjes, kaarsen en wierookstokjes klaar. Dan staan ze stil en wachten.

De Aartsmoeder:

En weer is de moeder dood. Aangerand. Vernederd en verkracht. De handen vastgenageld aan ruwe planken, de ogen verschroeid, de buik door woedende apen verscheurd. De mond volgegoten met witgloeiend metaal.

De Aartsvader:

Vergeet vandaag het leed dat over de verschroeiende vlakten waait. Vandaag zijn jij de moeder. Het symbool. De schakel die de verloren schakel vangt.

De Aartsmoeder:

(neerknielend) Ik ben de moeder. Laat de bruid komen.

De Aartsvader:

Ik haal de bruidegom.

De aartsvader gaat af. De man komt met de bruid op.

De bruid draagt een blauw, nauw aansluitend tricot, met daarboven een nogal doorschijnende, lange en los over het lichaam hangende witte mantel. Ze is blootshoofds, heeft loshangend blond haar. Ze draagt geen schoenen. Haar gelaat is zonder opschik. Ze is geblinddoekt, komt daardoor aarzelend - aan de hand van de man - op.

De Bruid:

Waar is Borelle? Ik voel hem rond mij. In mij. Ik verlang naar hem.

De Aartsmoeder:

Borelle is het verlangen om de leegte te vullen. Een tuin zal je worden, mijn kind. Met zon en vocht en driftige wortels. Een warme bosgrond, waarin het leven onweerstaanbaar ander leven wekt.

De Bruid:

Gij zijt mijn moeder.

De Aartsmoeder:

(opstaand) Ik ben de moeder die er niet meer is. Kom nu bij mij. Ik zal je leiden naar de tuinen van Borelle.

De man leidt de bruid naar de aartsmoeder, die haar bij de rechterhand neemt, even tegen zich aantrekt en haar voorhoofd zoent. De man neemt de bruid bij de linkerhand. Samen beginnen ze een trage spiraalvormige dans, waarbij ze vooral op de linkerbenen steunen. Het rechterbeen wordt telkens met een half cirkelende beweging meegetrokken. De aartsvader komt met de bruidegom op in een gelijkaardige dansbeweging. De bruidegom draagt een donkerblauwe, nauw om de benen sluitende broek en een korte, rode tuniek met witte zoom. Hij draagt een zwarte gordel, zonder dolk. Hij loopt op blote voeten. Hij is ook blootshoofds en geblinddoekt. De twee groepjes naderen elkaar, wijken van elkaar af, naderen weer, vinden elkaar uiteindelijk wanneer de aartsvader en de aartsmoeder elkaar de hand reiken. Op het ogenblik dat de man de hand van de bruidegom vastneemt is de spiraalvorm een cirkel geworden. De dans komt dan plots tot stilstand. Bruid en bruidegom worden in het midden van de cirkel geplaatst. Elke beweging en elk geluid sterft weg. En plots staat Borelle er. Hij draagt een glanzende, met grote schubben bedekte, nauw om het lichaam sluitende kledij. Hij heeft een laaghangende witte gordel met buffelkop; aan zijn rechterzijde hangt een zwarte dolk. Hij draagt laarzen die op grote hanenpoten lijken en een gezichtsmasker met sterk gehoornde dierenkop. In de rechterhand heeft hij een korte staf met twee haken. De rechtersvoorarm is versierd met een brede bronzen armband. Hij heeft een lange, donkere baard. Wanneer hij opkomt draagt hij ook een lange, loshangende witte mantel. Terwijl hij met schokkende dansbewegingen naar voren komt, knoopt hij deze mantel los. De aartsmoeder maakt zich uit de cirkel los en vangt de mantel op wanneer hij van Borelle's schouders glijdt.

Achter het paddenaltaar komt Borelle tot stilstand. De aartsmoeder hangt Borelle's mantel over de hoofden van bruid en bruidegom.

Borelle:

Zoek wat was, wat is, wat worden zal. Leg je oor tegen de aarde en luister. Kijk omhoog naar de hemel. Voorbij de randen der oneindigheid lonkt een Oog. Een Stem roept.

Allen:

Zeer ver en zeer nabij.

Borelle:

Ondeelbaar deelbaar zijn wij. Zoals de wind komt en gaat en gaat en komt, zoals de nacht komt en gaat en gaat en komt, zoals de zon komt en gaat en gaat en komt...

Allen:

Zo komen wij.

Borelle:

En gaan. En worden in liefde nieuw. Zoals elke lente nieuw leven baart, zo baren wij nieuw leven, bouwen de weg en naderen het Oog. Zo worden wij zon en bereiden zon voor het leven dat ons geschapen werd.

Allen:

Zo scheppen wij.

Borelle:

En vloeien naar het Oog dat lonkt, en worden klank in de Stem die roept en roept en roept. (*zich omdraaiend naar de stille cirkel*) Zo roep ik vandaag de nieuwe man, de nieuwe vrouw, het nieuw begin, een tuin van vreugde, een schakel in de tijd.

De aartsvader neemt de witte mantel van de hoofden van het bruidspaar en spreidt hem open op het paddenaltaar. Borelle legt er zijn staf op. De man en de aartsmoeder leiden bruid en bruidegom rond. Op vier plaatsen worden de Borellefakkels ontstoken, om beurten zoenen bruid en bruidegom de schedel van Katelijne van Lier. Er worden wierookstokjes aangestoken. De aartsmoeder neemt een klos groen katoen; tijdens een magische dans rond het bruidspaar wikkelt ze het katoen zeer losjes rond hun lichamen. De man geeft de bruid een blauwe kaars, de bruidegom krijgt van de aartsvader een rode kaars. Ze leiden het bruidspaar langzaam tot bij Borelle. Met gebogen hoofden blijven ze bij het paddenaltaar staan.

Borelle:

Ik ben Borelle. Zon en aarde wonen in mij. Ik ben wat vroeger was, ik ben wat worden moet.

De Aartsvader:

Dit is de nieuwe man.

De Aartsmoeder:

De schakel.

De man:

Dit is de nieuwe vrouw.

De Aartsmoeder:

De schakel.

De Aartsvader:
Zijn naam is Jan.

De Aartsmoeder:
De schakel Jan.

De man:
Haar naam is Edith.

De Aartsmoeder:
De schakel Edith.

De Aartsvader:
Uit het geslacht der Overbergen.

De Aartsmoeder:
De schakel Jan.

De man:
Uit het geslacht Van Damme.

De Aartsmoeder:
De schakel Edith.

Borelle:
Ik ben Borelle. Zon en aarde wonen in mij. Ik ben wat vroeger was, ik ben wat worden moet. Een nieuw geslacht bereiden wij. Een tuin van vreugde. Een schakel in de tijd. *(na een poos)* De namen der voorouders.

De Aartsvader:
Marivoet en Meyers.

Allen:
Geef ons kracht.

De Aartsvader:
Goovaerts en Haezenbosch.

Allen:
Geef ons kracht.

De Aartsvader:
Kerremans en Van Paemel.

Allen:
Geef ons kracht.

De Aartsvader:
Dockx en Haes.

Allen:
Geef ons kracht.

De Aartsvader:
Boxmeer en Tuerlinckx.

Allen:
Geef ons kracht.

De Aartsvader:
Opdebeeck en Poelmans.

Allen:
Geef ons kracht.

De Aartsvader:
Overbergen en Van Damme.

Allen:
Geef ons kracht.

De Aartsmoeder:
Katelijne Van Lier.

Allen:
Geef ons vruchtbaarheid.

De Aartsmoeder:
Agnes Joris.

Allen:
Geef ons vruchtbaarheid.

De Aartsmoeder:
Laura Poelmans.

Allen:
Geef ons vruchtbaarheid.

De Aartsmoeder:
Sonja Heirman.

Allen:
Geef ons vruchtbaarheid.

De Aartsmoeder:
Marleen Goudentop.

Allen:
Geef ons vruchtbaarheid.

Borelle:

(met gebogen hoofd, zeer ingetogen nu) Geef ons kracht en vruchtbaarheid om de krachten van het kwaad te overwinnen. (na een poos en zich oprichtend) Verenig de kaarsen.

De aartsvader en de aartsmoeder steken de kaarsen aan en helpen de bruid en de bruidegom bij het verenigen van hun kaarsen.

Borelle:

Zoals twee vlammen tot één vlam worden, zo worden twee mensen één mens. (na een poos) De vrijheid.

De man en de aartsmoeder nemen de kaarsen af. Met de vlammen branden ze de katoenen draden door.

Borelle:

Vrij zijnde blijft ge toch gebonden. (na een poos) De dolk.

De aartsvader overhandigt Borelle een dolk. Borelle maakt een snede in de voorhoofden van het bruidspaar. Hij verenigt de voorhoofden, omvat de hoofden met de handen, trekt ze tegen zich.

Borelle:

Bloed vermengt zich nu met bloed. Een band van bloed wordt nu gesmeed. (de hoofden van het bruidspaar scheidend) En vrij zijnde blijft ge door het bloed gebonden. (tegen de bruidegom) Dit is voortaan uw dolk, wapen en symbool, symbool en wapen. (hij hangt de dolk aan de gordel van de bruidegom) De kelken.

De man en de aartsmoeder geven twee kelken aan het bruidspaar. Bruid en bruidegom knielen tegenover elkaar neer, omvatten hun kelk met beide handen, wachten met licht gebogen hoofd. De aartsvader brengt een schaal waarop een aantal donkere flessen en bokalen staan. Borelle steekt de vingertoppen in een van de bokalen, zalft het bruidspaar en strooit aarde op hun hoofden.

De Aartsvader:

Marivoet en Meyers, Goovaerts en Haezenbosch, Kerremans en Van Paemel, Dockx en Haes, Boxmeer en Tuerlinckx, Opdebeeck en Poelmans, Overbergen en Van Damme.

Borelle:

Dit is de dauw der voorvaderen. Door de onvrouwen gedood, bleven hun lichamen onbedekt liggen. Hun vochten vermengden zich met de aarde, werden door de wortels opgezogen en door de bladeren uitgeademd. Zo werden ze door de zon opgezogen.

Allen:
En werden zon.

Borelle:
Zo werden ze door de wind opgezogen.

Allen:
En werden wind.

Borelle:
Zo werden ze door de dauw opgezogen.

Allen:
En werden dauw.

Uit zeven verschillende flessen vult Borelle nu de kelken.

Borelle:
Drink deze wijn. Het bitterzoete sap van druiven. De sterke geur van smalle weegbree. De vochten van herfstige melkdistels. Van pas ontloken paarse dovenetels. De tederheid van het herderstasje. De kracht van de berenklaauw. De vuurdamp van Borelle. De oude patakon.

Borelle strooit kleine koekjes in de kelken. Het bruidspaar drinkt en eet. Men wacht en kijkt en ziet dan hoe hun hoofden ijl worden, hoe ze gaan zweven. De aartsvader en de aartsmoeder trekken de blinddoeken omhoog, keren ze om, zodat het kleurige hoofdbanden worden. Bruid en bruidegom kijken elkaar aan.

De Bruidegom:
Mijn lief. Mijn vrouw.

De Bruid:
Mijn man. *(haar kelk aanbiedend)* Drink.

Ze drinken uit elkaars kelk en eten de patakons. Ze zetten de kelken neer. Ze naderen elkaar en zoenen elkaar op de mond.

De Bruidegom:
Je ogen wenken me.

De Bruid:
Altijd zullen mijn ogen je wenken. Kom nu, zullen ze zeggen, kom nu.

Ze zoenen elkaar op de mond.

De Bruidegom:
Ik adem jouw adem. Jij ademt mijn adem.

De Bruid:
Kom nu, kom nu.

Ze staat recht, zweeft, knoopt haar mantel los en laat hem van zich afglijden. De bruidegom wil haar volgen, maar hij wordt door de aartsvader tegengehouden.

De Bruid:
Zie hoe licht ik word, hoe mijn verlangen vleugels krijgt. Voel hoe ik aarde word en wolken. Zie hoe ik de aarde ontstijg en toch weer aarde word. En hoe mijn vleugels lichter worden, lichter en ijler dan het razendsnelle bloed dat in mij stroomt.

De man volgt de zwevende bruid en vangt haar dan op.

De Bruid:
(*zich aan de man vastklappend, kijkend naar de bruidegom*) Zie hoe ik verlangen word.

De Bruidegom:
(*met naar de bruid uitgestoken handen*) Ik zie het. Ik voel het. Op jouw vleugels vlieg ik mee. Binnen in mij bonkt en stoot het warme bloed. In mijn hoofd rijst een dampende zon.

De Bruid:
Zie hoe ik verlangen word, hoe mijn aarde wacht op zon en vocht, op adem.

De Bruidegom:
Jouw tederheid tussen mijn vochtige handen.

Hij neemt symbolisch het hoofd van de bruid tussen de handen. Blijft zo zitten.

De Bruid:
Mijn man.

De man legt de bruid op het paddenaltaar. Borelle gaat achter het altaar staan en legt zijn handen op de buik van de bruid.

De Bruid:
(*in extase tegen Borelle*) Mijn man.

Borelle:
Geen man is man zonder vrouw. Geen vrouw is vrouw zonder man. Man en vrouw zijn onrijpe bewegingen op weg naar een einde.

Allen (behalve het bruidspaar):
Naar de dood.

Borelle:

Samen groeien man en vrouw naar de volmaaktheid van de cirkel. Ze zijn bevrijding en verlossing uit het onvolmaakte.

Allen (behalve het bruidspaar):

Uit de dood.

Borelle:

Helder en zuiver als kristal is deze band van bloed. Innerlijk geheiligd schept gij schakels van menselijk bestaan.

Allen (behalve het bruidspaar):

Van leven.

Borelle:

(het hoofd op de bruid leggend) Ik voel het kloppen van uw hart. Ik hoor het ruisen van uw bloed. Ik ruik de warme dauw, het tedere zweet van uw warme lenden.

Allen (behalve het bruidspaar):

Van het leven.

Borelle schenkt wijn in kleine schaalpjes. Allen (behalve het bruidspaar) drinken de wijn en zetten de schalen dan neer. Ze leiden de bruidegom tot bij de bruid. Borelle trekt de bruidegom met de haakstaf dichterbij, tot hij met het hoofd op de bruid ligt.

Borelle:

Zoen haar.

De bruidegom zoent de bruid.

Borelle:

Voel het kloppen van haar hart.

De Bruidegom:

Ik voel.

Borelle:

Hoor het ruisen van haar bloed.

De Bruidegom:

Ik hoor.

Borelle:

Ruik haar warme dauw.

De Bruidegom:

Ik ruik.

Borelle:
Het tedere zweet van haar warme lenden.

De Bruidegom:
Ik ruik.

Borelle:
(*met gestrekte armen*) Zo zult ge elke dag uzelf verliezen in het spel van man en vrouw.

Het bruidspaar:
We beloven.

Allen (behalve het bruidspaar):
Ze beloven.

Borelle:
De begeerte om van elkaar bezit te zijn zal in uw adem trillen, zal opduiken in het licht der ogen. Tast er naar met de tedere toppen der vingers.

Het bruidspaar:
We beloven.

Allen (behalve het bruidspaar):
Ze beloven.

Borelle:
En zoek de kracht van maan en sterren. Stuw de driften met het sap van jonge berken. Pluk de gevlekte wortel, de berenklauw. Drink Borellevuur en eet de patakon.

Het bruidspaar:
We beloven.

Allen (behalve het bruidspaar):
Ze beloven.

Borelle:
En niemand is bezit van een bezitter. Beiden dient gij en wordt gediend. Want in de tuin der vreugde wacht, naast het spel, de Plicht.

Allen (behalve het bruidspaar):
Wacht de schakel.

Borelle:
De voortzetting van ons vrije leven is uw eerste taak. Laat uw liefde uitdeinen tot schakels van een nageslacht.

Het bruidspaar:
We beloven.

Allen (behalve het bruidspaar):
Ze beloven.

Borelle:
(met de handen op de bruid) Moederschap is vreugde en vreugde is plicht.
Leef en schenk leven aan de vrucht der liefde.

Het bruidspaar:
We beloven.

Allen (behalve het bruidspaar):
Ze beloven.

Borelle:
Heilig is deze schoot, bewaarplaats van de oude waarden. En heilig is het
zaad dat er zijn wegen zoekt. (bezwerend) Wees overtuigd en beloof.

Het bruidspaar:
We beloven.

Allen (behalve het bruidspaar):
Ze beloven.

Borelle:
Jan, gij zult de man zijn van deze Edith.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zal hij de man zijn.

Borelle:
Edith, gij zult de vrouw zijn van deze Jan.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zal ze de vrouw zijn.

Borelle:
En gij zult man en vrouw zijn van de Overbergen.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zullen ze man en vrouw zijn.

Borelle:
Van de Poelmansen.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zullen ze man en vrouw zijn.

Borelle:
Van de Opdebeecken.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zullen ze man en vrouw zijn.

Borelle:
Van de Tuerlinckxen.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zullen ze man en vrouw zijn.

Borelle:
Van de Boxmeeren.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zullen ze man en vrouw zijn.

Borelle:
Van de Haesen.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zullen ze man en vrouw zijn.

Borelle:
Van de Dockxen.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zullen ze man en vrouw zijn.

Borelle:
Van de Paemels.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zullen ze man en vrouw zijn.

Borelle:
Van de Kerremansen.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zullen ze man en vrouw zijn.

Borelle:
Van de Haezebosschen.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zullen ze man en vrouw zijn.

Borelle:
Van de Goovaertsen.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zullen ze man en vrouw zijn.

Borelle:
Van de Meyersen.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zullen ze man en vrouw zijn.

Borelle:
Van de Marivoeten.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

De Bruidegom:
Zal ik de man zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zullen ze man en vrouw zijn.

Borelle:
Van Borelle.

De Bruid:
Zal ik de vrouw zijn.

Allen (behalve het bruidspaar):
Zal ze de vrouw zijn.

Borelle:
Laat de Borellevuren branden.

De aartsvader en de aartsmoeder nemen elk twee fakkels. De man helpt de bruidegom op het paddenaltaar. Borelle dekt ze onder met de mantel van de bruid.

Borelle:
Ontdek nu elkander. Wees elkaar tot vreugde. Smeed schakels.

Bruid en bruidegom vloeien in elkaar. Borelle en de man krijgen een fakkel. De vier fakkeldragers verspreiden zich.

Borelle:
Het vuur zal branden.

De Aartsvader:
(*de fakkel in de hoogte*) Op de Waaienberg.

Allen (behalve het bruidspaar):
Het vuur zal branden.

De Aartsmoeder:
(*de fakkel in de hoogte*) Op de Monteberg.

Allen (behalve het bruidspaar):
Het vuur zal branden.

De man:
(*de fakkel in de hoogte*) Op de Scherpeberg.

Allen (behalve het bruidspaar):
Het vuur zal branden.

Borelle:
(*de fakkel in de hoogte*) Op de Rodeberg.

Allen (behalve het bruidspaar):
Op alle bergen zal het vuur branden.

Ze gaan af. Bruid en bruidegom vloeien nog meer in elkaar. Na een poos wordt het donker.

T W E E D E   B E D R I J F

Het is nu volle dag en de zon schijnt door de bomen. In het bos staat een grote oranje tent. Ubu zit voor de tent te knikkebollen; aan zijn glimlachjes te zien is hij achter zijn gesloten ogen van zeer aangename dingen aan het dromen. Hij draagt een fris groen katoenen jurkje met witte bolletjes, rode pantoffeltjes en een met bloemetjes versierde baardhouder. De prinses draagt een rooskleurig dandypak, een bolhoed en witte handschoentjes. Ze onderzoekt het paddenaltaar met een elektronisch instrument. Procureur Barbara Boebels loopt ongerust heen en weer. Ze draagt een kakikleurig pak van militaire snit en een bef.

Procureur Barbara Boebels:
Prinses, ik moét U waarschuwen.

Prinses Chéribelle:
(*verslonden in haar onderzoek*) Merkwwaardige curven.

Procureur Barbara Boebels:
Prinses, ik begrijp Uw belangstelling voor archeologie, maar ik moét U waarschuwen.

Prinses Chéribelle:
Zeer merkwwaardige curven. Zei je iets over archeologie?

Procureur Barbara Boebels:
Ik zei...

Prinses Chéribelle:
(*haar onderbrekend*) Kijk eens. (*ze laat het apparaat zien*)

Procureur Barbara Boebels:
Prinses!

Prinses Chéribelle:
Dit is opwindend. Dit is oud én nieuw. Ik wil het met de blote hand voelen.

Procureur Barbara Boebels:
Doe het niet, prinses. Ik kan dit aan Hare Majesteit niet verantwoorden.

Prinses Chéribelle:
(haar rechter handschoen uittrekkend) Ah, mamaatje slaapt.

Procureur Barbara Boebels:
Ik moet Hare Majesteit waarschuwen.

Prinses Chéribelle:
Moet je dat? (ze aait Barbara Boebels over de kin)

Procureur Barbara Boebels:
De prinses brengt me in verlegenheid. De prinses weet hoe groot mijn gene-
genheid voor haar is.

Prinses Chéribelle:
Ik hou niet van je bef.

Procureur Barbara Boebels:
De prinses zoekt leuke uitvluchten.

Prinses Chéribelle:
Ik wil dat ding met mijn blote hand voelen. (aarzelt) Ruik jij niets?

Procureur Barbara Boebels:
Ik moet de prinses er nogmaals dringend aan herinneren dat dit gebied pas
sinds gisteren opnieuw onder controle is. Ik was er tegen dat...

De Koningin:
(uit de tent komend) Is er iets waartegen jij niet bent?

Procureur Barbara Boebels:
Majesteit!

Prinses Chéribelle:
Mamaatje, er is iets heel merkwaardigs aan dit ding. Er gaat een ongewone
bedwelming van uit. Een vreemde geur van oud en nieuw en nieuw en oud.

*De koningin komt naar het altaar kijken, maar zegt niets. Ze ziet er nog sla-
perig uit en geeuwt. Ze draagt een met veel koper en linten versierd militair
pak. Ubu wordt wakker, geeuwt ook, rekt zich uit, schudt zijn haren, gaat op
de rug liggen, steekt armen en benen omhoog en wentelt heen en weer. Bar-
bara Boebels bekijkt hem met groeiend afgrijzen.*

Procureur Barbara Boebels:
Wat heeft hij?

De Koningin:
Ah, hij is tevreden.

Procureur Barbara Boebels:
Majesteit, ik moet er Hare Majesteit op wijzen dat zijn baard bloot is.

De Koningin:

Nee maar, Ubu. *(tegen Barbara Boebels)* 't Is zijn schuld niet. Ubu, kom hier. *(ze trekt hem naar zich toe)* Is je baardhoudertje weer los?

Prinses Chéribelle:

Er zit sleet op. Geen enkele minister die op bezoek komt, kan er afblijven.

De Koningin:

(de baard in de beha verstoppend) Mijn Ubu krijgt een nieuw behaatje, hoor. *(ze zoent hem op het hoofd)* De procureur kan niet tegen blote baarden.

Procureur Barbara Boebels:

Hare Majesteit weet dat de regering nog onlangs haar visie op het baardenprobleem heeft verduidelijkt. Eerste minister Thea Lindemans...

De Koningin:

(haar onderbrekend) Die kan mijn tepels kussen.

Procureur Barbara Boebels:

Majesteit, ik moet U...

De Koningin:

Zwijg. *(rondkijkend)* Waar is mijn nar? *(roepend)* Waar is mijn nar?

Van achter de tent komt de nar te voorschijn. Hij draagt een geel minirokje, lange zwarte kousen, een rood truitje met brede pofmouwen en een romantische hoed met linten. Zijn baardhouder is lichtblauw. Hij is zwaar geschminkt. Hij huppelt eerst twee rondjes voor hij bij de koningin tot stilstand komt. Hij zoent haar hand, loopt met een boog om de procureur heen en zoent ook de hand van de prinses.

De Koningin:

Waar was je?

De Nar:

In het bos, Majesteit. Ik snoof de nieuwe geuren van de nieuwe lente.

Prinses Chéribelle:

Ruik jij het ook?

Ubu doet vreemd. Bij het paddenaltaar heeft hij een verloren patakon ontdekt. Hij knabbelt er op en slaakt verbaasde kreten. Barbara Boebels pakt de patakon vliegensvlug af en voorkomt dat er vragen gesteld worden.

Procureur Barbara Boebels:

Minister Mieke Boering is op weg. Dringende afspraken. Excuseer me. *(ze gaat vlug af)*

De Koningin:
(*tijdens het afgaan van de procureur*) Mieke Boering? Ik wil haar niet zien.

Prinses Chéribelle:
(*rond het paddenbeeld zoekend*) Wat heeft de Boebels van Ubu afgenomen?
Nar, weet jij het?

De Nar:
Moet de nar het weten, prinses?

Ubu rent rond.

De Koningin:
Mijn nar weet alles. Ubu, leg je.

Ubu legt zich. Toch blijft hij het hele bedrijf door onrustig. Ook als hij neerligt, kijkt hij voortdurend rond, heft de ogen op om de koningin of de prinses aan te kijken. Hij schijnt altijd op zoek naar onzichtbare dingen. Telkens een stem zich wat luid verheft, stoot hij klanken uit. Hij loopt een paar maal heen en weer, maar de koningin roept hem steeds terug. Als hij zich neerlegt is het nooit voor lang. Om hem rustig te houden klopt de koningin hem soms op het hoofd, of op de rug, soms gewoon midden het aangezicht, als hij het heeft aangedurfd te gaan lopen. Soms zegt ze alleen maar "Ubu" en dat volstaat dan om hem even rustig te houden. Soms likt hij de handen van de koningin of steekt zijn neus tussen haar knieën. De koningin streelt hem wel eens, speelt met zijn haar of trekt hem speels bij de oren.

De Nar:
(*een overdreven schaamtegevoel imiterend*) Moet de nar alles weten? Majesteit, ik weet het, maar ik durf het niet zeggen.

De Koningin:
Nar. Ik beveel je het te zeggen.

De Nar:
De prinses zal zeer verheugd zijn.

Prinses Chéribelle:
O ja? (*ze vindt een patakon en knabbelt hem op*)

De Nar:
't Is archeologie.

De Koningin:
Uitleggen, nar!

De Nar:
En geen archeologie.

Prinses Chéribelle:
Is het nieuw? Is het oud?

De Nar:
Nieuw én oud.

De Koningin:
(boos) Nar, kom hier.

De Nar:
(de oren bedekkend, zeer langzaam in de richting van de koningin gaande)
Ik durf de oren van Hare Majesteit niet met onzuivere klanken bezoedelen.

De Koningin:
Schoft. (ze grijpt hem bij de trui en trekt hem tegen zich aan) Zeg het.

De Nar:
Ik durf niet, Majesteit.

De Koningin:
Moet ik mijn narretje straffen? Mijn hand onder je rokje voor een archeologische billenkoek?

De Nar:
Een koninklijke hand onder mijn bescheiden rokje. Wie ben ik, dat ik deze eer verdien?

De Koningin:
Schoft.

Ze knijpt zijn hoed plat en duwt zijn gezicht in haar schoot, trekt hem dan recht. De nar snakt naar adem.

De Nar:
Ik zeg het, ik zeg het. (hij fluistert in haar oor)

De Koningin:
Patakon?

De Nar:
Hare Majesteit heeft het gezegd.

De Koningin:
Chéribelle, weet jij wat patakon is?

Prinses Chéribelle:
Nee, mamaatje. (op haar buik tastend, intussen haar tweede patakon etend)
Ik word helemaal warm van binnen.

De nar is uit de handen van de koningin ontsnapt en trekt zijn gekreukte hoed weer in de goede vorm.

De Koningin:
Wat is het, nar?

De Nar:
Een koek, Majesteit.

Prinses Chéribelle:
Een koek? Ja. Een heel vreemde koek. Heb je het recept?

De Nar:
(blij dat zijn hoed weer goed zit) Er is een lied met het recept. Het lied van de Patakonbakkers.

Prinses Chéribelle:
Pré-Tura of post-Tura?

De Koningin:
Het tijdperk heeft geen belang. Zingen, nar.

De Nar:
Zou ik durven?

De Koningin:
Nar!

De Nar:
Bevel is bevel. Zei men al meer dan duizend jaar geleden.

De Koningin:
(naar het paddenaltaar wijzend) Op het podium staan en groeten.

De nar bindt belletjes aan zijn benen en kruipt op het paddenaltaar. Op het ritme van de tekst dansen de belletjes mee. (half gezongen voordracht met een gemaakt kinderlijk stemmetje en met bij de tekst passende gebaren)

De Nar:
Het lied van de Patakon. Met recept.
Originele titel: In de kom van Patakon.

Melk en honig en siroop,
bruine suiker en hazelnoot,
boter, bloem en kersensap
stevig kloppen tot een pap.

Heel klein scheutje berenklauw,
gerstebier en lentedauw.
Fijngemalen everzwijn

in Borelle's kuitenwijn.

Wafelijzer boven 't vuur,
zacht en warm en zoetjes zuur.
Deegje in en koekje uit,
wachtend op de mond der bruid.

Prinses Chéribelle:

Ik dacht het al. Heeft met seks te maken. Opwindend, zeg, opwindend. (*ze is zich méér en méér aan het opwinden*)

Mieke Boering:

(*op met aktetas en een haar erg hinderende oude, bandenloze racefiets, maar toch strevend naar een perfect eerbiedige buiging*) Majesteit, als steeds Uw trouwe dienaar: Mieke Boering.

Ze zet de fiets neer, klopt het vuil uit haar strak ambtenarenzaak, zoent de hand van de koningin, die van de prinses en betast in het voorbijgaan speels de baardhouder van Ubu.

De Koningin:

Blijf van zijn baard. (*naar de fiets wijzend*) Wat is dit voor ding?

Mieke Boering:

Ik vind het zeer vervelend daarmee te komen, Majesteit. Maar procureur Barbara Boebels heeft er sterk op aangedrongen. Haar rechercheploeg heeft het net opgegraven, Majesteit.

Prinses Chéribelle:

Je bent een stoorvogel. De nar was net een oeroud nieuw lied aan het zingen.

Mieke Boering:

De prinses moet op haar hoede zijn voor oeroude dingen. Dit ding hier is een foltertuing voor vrouwen uit de twintigste eeuw.

De Koningin:

Wat is het?

De prinses onderzoekt de fiets met haar elektronisch instrument.

Mieke Boering:

(*met moeite de naam lezend*) Er staat op: Eddy Melckx.

De Nar:

Eddy Merckx.

Mieke Boering:

(*gemaakt kwaad*) Juist. Onze geleerde nar is weer eens op de hoogte!

De Koningin:
Werden de vrouwen er mee gemarteld?

De Nar:
Neen.

Mieke Boering:
Aan de wetenschap mag niet getwijfeld worden, Majesteit. Professor Angele De Sloor is het geval aan het uitpluizen. In opdracht van de procureur. Uit haar eerste conclusies blijkt...

De Koningin:
(*onderbrekend*) Ik wil een rapport, zo vlug mogelijk. Daarna spreekt de nar.

De nar jammert. Hij dekt zijn oren en probeert weg te sluipen.

Prinses Chéribelle:
Nar, je blijft hier.

De Koningin:
(*tegen Mieke Boering*) Zijn er nog staatszaken te regelen?

Mieke Boering:
Vier en tachtig besluiten van de regering te ondertekenen, Majesteit.

De Koningin:
Ah, wat vervelend. Zelfs tijdens een vakantietrip in de vrije natuur komt men je met zoiets nareizen. Maar ja, ondertekenen schijnt nu eenmaal de reden van mijn bestaan te zijn.

De nar steekt zijn tong uit naar Mieke Boering.

Mieke Boering:
Uw nar is soms onbeschoft, Majesteit.

De Koningin:
Het is mijn voorrecht een nar te hebben. En onbeschoft zijn tegen ministers en procureurs is het voorrecht der narren. Aan voorrechten wordt niet geraakt.

De prinses is bezig de nar naar zich toe te trekken.

Mieke Boering:
Eerste minister Thea Lindemans zegt...

De Koningin:
Zwijg over dat schijnheilig geval. Chéribelle, beul mijn nar niet te veel af. Ik zal hem straks nodig hebben.

Prinses Chéribelle:

Ja, mamaatje.

De prinses trekt nog harder aan de nar. De koningin en Mieke Boering gaan naar de tent. Ubu wil volgen, maar Mieke Boering geeft hem een heimelijke trap. De koningin en Mieke Boering gaan af. Ubu blijft bij de tentingang onrustig heen en weer kijken. Na een poos legt hij zich neer en weldra ligt hij te soezen in de zon.

Prinses Chéribelle:

(honingzoet) Narretje?

De Nar:

Ai, ai. Wordt het erg, prinses?

Prinses Chéribelle:

Ik wil je niet plagen.

De Nar:

Ai. Wordt het erger dan erg, prinses?

Prinses Chéribelle:

Ik wil héél ernstig met je praten.

De Nar:

Ziet u wel. (*valt op de knieën, smeekt gemaakt*) Genade, prinses. Een nar is ook maar een mens. Ik ben wettelijk gesneden en gekapt. Noch man, noch vrouw, helemaal neutraal. En toch ben ik ook maar een mens. Een zwak wezen. En oud. En moe.

Prinses Chéribelle:

Narretje, ik wil héél ernstig met je praten.

De Nar:

Ik vertel u een sprookje, prinses. Roodkapje en de boze Mieke Boering. (*de prinses schudt het hoofd*) Ik zing een slaaplidje voor u. Kijk naar Ubu, prinses. Hij droomt weer. Als ik voor u zing, en u sluit de ogen, dan dringt de zon door uw oogleden en tovert er dromen onder.

Prinses Chéribelle:

Juist. Ik droom van echte mannen.

De Nar:

Hoedt U voor archeologie, zou minister Boering zeggen.

Prinses Chéribelle:

Ik hou van archeologie. (*opgewonden*) Ik heb drie patakons gevonden. En ze opgeknabbeld.

De Nar:
Ai, ai, ai.

Prinses Chéribelle:
Narretje. (*over haar buik wrijvend*) Ik heb genoeg van die stomme dildomachines. Ik ben op zoek naar de echte liefde.

De Nar:
(*bedroefd het hoofd schuddend*) Liefde zoekt men niet. Men vindt ze. Ik bedoel: men vond ze.

Prinses Chéribelle:
Wat zeggen de oude boeken over de liefde?

De Nar:
Ik mag er niet uit voorlezen.

Prinses Chéribelle:
Niemand zal het weten. Vertel me over de liefde.

De Nar:
Genade, prinses, genade. Wat kan ik daarover zeggen?

Prinses Chéribelle:
Je bent geleerd. Je weet alles. Mamaatje laat je de verboden boeken van het Oudheidkundig Museum lezen. Wat was vroeger liefde?

De Nar:
Zelfs een nar weet het niet, prinses. Vroeger wist men het ook niet. Soms dacht men het te weten. Dit is liefde, zei men dan. Maar er was verwarring tussen voelen en weten. Men wist het en men wist het niet. Want de liefde is als de dood: ze is niet te vergelijken.

Prinses Chéribelle:
Je hebt steeds getracht me wijs te maken dat het een droom was. Maar ik geloof je niet meer. (*over haar buik wrijvend*) Ik voel, ik voel, ik voel binnen in mij dat het veel meer is. Is het alleen maar een droom, nar?

De Nar:
De verwarring tussen voelen en weten, prinses. Steeds hetzelfde. Liefde is niet te beschrijven. Men had het of men had het niet. En voor wie het had, was geen beschrijving nodig. Je kon er ook alles van maken. Je kon bijvoorbeeld zeggen: (*met gebaren declamerend*) liefde is een vogel.

Prinses Chéribelle:
En seks een giraffe, zeker. Je houdt me voor de gek.

De Nar:
Seks was een deel van de vogel, prinses. (*weer declamerend*) Twee zachte vleugels en een staart. (*tikt tegen zijn hoofd*) De eenentwintigste eeuw heeft

de liefde vernietigd. Ergens vielen dertig bommen en ergens zette een vrouw een generaalspet op haar kortgeschoren kop en van dan af werd de kop van de vogel zo groot dat vleugels en staart niet meer te zien waren.

Prinses Chéribelle:

Je spreekt in raadsels.

De Nar:

Liefde is een raadsel. Het is een tovertas. Het is de poëzie van het lichaam. Het is een zoete wijn, (*de vinger opstekend*) soms met bittere droesem en een zware kater, zeggen de oude boeken.

Prinses Chéribelle:

(*extatisch*) Maar liefde bestaat. Ik voel ze.

De Nar:

U voelt het overkoken van uw nieuwsgierigheid, prinses. (*even terzijde, nadat hij het altaar heeft gezoend*) Mijn God, mijn God, is dit alleen maar wat Patakongeweld of is dit het begin van een nieuw begin? Een zeer, zeer, zeer lange weg terug? (*na een poos*) Lieve prinses, wat u voelt, moet u voorzichtig koesteren. Liefde is een zeer wijde mantel, waaronder deugd en ondeugd samen schuil gaan. Maar van zodra u in de liefde gelooft, zal u er ook vinden. Al is het in onze benarde tijden wel bijzonder moeilijk.

Prinses Chéribelle:

(*extatisch*) Ik voel de liefde. (*de hand op het paddenaltaar leggend*) Is dit de oorzaak? Is dit een toversteen? (*het uitschreeuwend*) Is dit een toversteen?

Procureur Barbara Boebels:

(*op - in verwarring over Ubu struikelend*) Prinses, ik heb u gewaarschuwd!

Prinses Chéribelle:

Verstoorde droom.

Barbara Boebels trekt de prinses van het altaar weg, slaat met haar aktetas naar de nar, die als een aap luid begint te krijsen. Ubu is nu helemaal wakker geworden en krijst ook.

De Koningin:

(*op uit de tent*) Wat is dat voor lawaai? Ubu, hou je bek!

Ubu en de nar zwijgen. De nar herstelt zijn beschadigde opschik en trekt lelijke gezichten tegen Barbara Boebels. De prinses loopt zwevend rond.

Procureur Barbara Boebels:

Majesteit, ik...

De Koningin:

Zwijg. Wat heb ik gehoord, Boebels? Wat voor vieze plannen ben je aan het smeden?

Procureur Barbara Boebels:
Vieze plannen, Majesteit?

De Koningin:
(*roepend*) Boering!

Mieke Boering:
(*opkomend uit tent*) Majesteit?

De Koningin:
Zwijg. (*naar de prinses kijkend*) Wat doet mijn kleine Chéribelle?

Prinses Chéribelle:
(*zwevend*) Ik zoek een nieuwe droom.

Procureur Barbara Boebels:
Majesteit...

De Koningin:
Zwijg. (*tegen de prinses*) Ga wat slapen. Die heerlijke buitenlucht heeft je duizelig gemaakt. (*ze leidt de prinses in de tent, komt dan alleen terug*) Ik word er trouwens ook duizelig van. Jij niet, Boebels?

Procureur Barbara Boebels:
Ambtenaren moeten nuchter blijven, Majesteit.

De Koningin:
Behalve bij de hoeren, zeker.

Barbara Boebels schrikt. De nar trekt nog steeds lelijke gezichten.

De Koningin:
(*de nar bekijkend*) Zit je gek te doen? Komt net goed uit. Ik heb behoefte aan verstrooiing. Die Boering heeft me ziek gemaakt met al haar paperassen.

Procureur Barbara Boebels:
Majesteit...

De Koningin:
(*onderbrekend*) Straks praten we over staatszaken. Ik wil dat de nar me nu verstroot.

Mieke Boering:
(*gewild grappig*) Bevel is bevel, nar.

De Koningin:
Voor verstrooiing heeft ons Mieke meer gevoel dan jij, Boebels. Zet je neer en trek zo'n vies gezicht niet.

Procureur Barbara Boebels:

(naar de fiets wijzend) Dit marteltuig stemt me droef en wraakzuchtig.

De Koningin:

We wachten het rapport af. Nar, begin.

De Nar:

(naar Barbara Boebels wijzend) Haar gezicht brengt me niet in de nodige stemming.

De Koningin:

Geen uitvluchten, nar. Wat stel je voor?

De Nar:

(tegen zijn zin) Spelletje.

De Koningin:

(in een zetel kruipend) Wat voor spelletje?

De Nar:

Zal ik de lijst aflezen, Majesteit? U zegt maar halt als iets u bevalt.

Mieke Boering:

Rijmen kan hij, die nar.

De Nar:

Mieke Boering krijgt pandoering. *(haalt van onder zijn trui een lijst te voorschijn)* Lees ik de lijst, Majesteit?

De Koningin:

(zet zich goed in de zetel, wuift zich koelte toe) Ja, nar. *(giechelend)* Die alfabetische volgorde vind ik leuk.

De Nar:

(in een razendsnel tempo) Achteruit lopen. Appeltaart bakken. Baksteen verbrijzelen. Bierkrattenberg bouwen. Buikdansen. Caramboleren. Drummen. Eiernangen. Elastiekjes aan elkaar knopen. Go-go-dansen. Grimassen maken. Haasje over. Handenlopen. Handschreeuwen. Hoelahoepelen. Kauwgombalzen. Kersenpitten spuwen. Knikkeren. Kwinkkwanken. Paalzitten. Pietjesbakken. *(snakt naar adem)* Heeft Hare Majesteit nog niet...

De Koningin:

(kraaiend van plezier) Neen. Verder.

De Nar:

(wat trager nu) Pijproken. Rond de pot draaien. Schommelwippen. Surplacen. Touwtrekken. Uien pellen. Verspuwen. Watermeloenpit spuwen. Wortelschrapen. *(jammerend)* Majesteit, ik ben aan het einde, zowel van de lijst als van mijn adem.

De Koningin:
Eén spelletje heb je vergeten.

De Nar:
(*zich tegen het hoofd kloppend*) Wat kan het zijn, wat kan het zijn? Eerste letter, Majesteit.

De Koningin:
De R. Van Radio.

De Nar:
Raadseltjes! O, koningin, hoe dom ben ik. De R, van Radio. Brengt me op een idee.

De nar haalt een kaars en een ontsteker uit de tent. Hij steekt de kaars aan, loopt met een onbewogen gezicht rond, de brandende kaars voor zich uitstekend.

Mieke Boering:
Ik weet het. (*de nar staat stil*) Ziende blind zijn.

Procureur Barbara Boebels:
Nee. Heeft het iets met radio te maken?

De Nar:
(*tegen Barbara Boebels, de vlam van de kaars haast tegen haar neus duwend*) Jij slimmerikje willen zijn! Maar het is mis.

Mieke Boering:
(*overdreven declamerend*) Wat baten kaars en bril...

De Koningin:
(*onderbrekend*) Draagt mijn nar een bril? Dieper nadenken, Boering.

Procureur Barbara Boebels:
En toch heeft het iets met radio te maken.

Prinses Chéribelle:
(*alleen met het hoofd buiten de tent, zich dadelijk weer terugtrekkend*) Ja. Met het dagelijks dildoprogramma over de officiële lesbische staatsliefde. Het stomste radioprogramma dat ooit is uitgevonden.

De Koningin:
Wat zegt ze?

Iedereen is ontsteld.

Procureur Barbara Boebels:
Majesteit...

De Koningin:
Zwijg. Nar?

De Nar:
(*nuchter*) Onze lieve prinses heeft misschien een heel klein beetje gelijk. Zij begint te begrijpen dat een klein lichtje geen zin heeft als we over een groot licht beschikken. (*met een vrolijk gebaar de kaars omhoog stekend*) Dit was een hulde aan het gratis-voor-niks zonne-energieprogramma van minister Stefania Stoefert. (*blaast de kaars uit*)

Procureur Barbara Boebels:
Hij liegt, Majesteit. Er zit opstandig gedrag achter.

De Koningin:
Zwijg. Ik heb met jou een groter ei te pellen dan met mijn nar.

Procureur Barbara Boebels:
Ik kan Hare Majesteit verzekeren...

De Koningin:
Zwijg.

Mieke Boering:
(*tegen Barbara Boebels*) Hare Majesteit maakt zich ongerust over het project tot oprichting van een staatsbordeel.

Procureur Barbara Boebels:
Majesteit, ik kan Hare Majesteit verzekeren...

De Koningin:
Zwijg.

Mieke Boering:
(*ongerust wordend*) Zoals ik Hare Majesteit reeds onder vier ogen zei: dat is een project van de hele ministerraad.

De Koningin:
Het basisplan is van Barbara Boebels.

Procureur Barbara Boebels:
Alleen het juridische kader, Majesteit. (*kwaad tegen Mieke Boering*) U had Hare Majesteit toch moeten zeggen dat de beginidee van Clara Clerck komt.

De Koningin:
Clara Clerck? Die krullenbol van Financiën? Die verkoopt lijf en ziel voor al wat maar geld opbrengt. Nar, waar gaan we naar toe?

De Nar:
De weg terug, Majesteit.

De Koningin:

Juist. (*tegen Mieke Boering*) Schijnheilige dikzak. De officiële Staatsliefde prediken en intussen dromen van nieuwe tijden waarin je meer van man dan van hemd zou verwisselen.

Mieke Boering:

(*in de war*) Beslist niet, Majesteit.

De Koningin:

En ik was niet eens op de hoogte!

Mieke Boering:

Majesteit, wat ik U vandaag kwam zeggen, was een eerste stap.

De Koningin:

Ik wil dadelijk een tweede stap. Nar, jij speelt hoer.

De Nar:

Genade, Majesteit, genade.

De Koningin:

Geen gejammer. Ik wil weten wat het is. (*zich op de borst kloppend*) Ik wil het aan den lijve ondervinden.

De Nar:

Ik ben een nar, Majesteit, ik ben geen man.

Mieke Boering:

Ah nar, je kan toch zo'n kunstding voorbinden.

De Koningin:

Zie je wel, ze denkt aan alles. Het project is blijkbaar ver gevorderd. (*naar de wat raar doende Barbara Boebels kijkend*) Voel jij je niet goed?

Procureur Barbara Boebels:

Ik kan Hare Majesteit verzekeren...

De Koningin:

Zwijg maar. Nar, begin. Wat moet ik doen?

De Nar:

Het gaat niet, Majesteit. Er is geen bed.

De Koningin:

Een bed? Is er een bed nodig?

Mieke Boering:

(*krijgt er kennelijk meer en neer schik in*) Ik zorg voor een bed.

Ze haalt een veldbed uit de tent. De nar kijkt ontevreden.

De Nar:
Er is geen bidet.

Mieke Boering:
Ik haal een bidet.

Ze haalt een vierpotig wasstel uit de tent.

De Nar:
(*gemaakt kwaad en onverschillig*) Triestig meubilair.

Mieke Boering:
En nu, Koningin, moet u zeggen: ik wil een hoer.

Barbara Boebels hoest en doet weer raar.

De Koningin:
Dat zei ik toch al.

Mieke Boering:
Juist. U zei het al. Ik zal de kamerdame spelen. Ik bel het bordeel en ik bestel een callboy.

De Nar:
Met zo'n pover bed? Met zo'n bidet? Dat is derde klas. Callboys hebben eerste klas meubilair. Ik ben derde klas. Een gewone straatvent.

De Koningin:
En dan?

Mieke Boering:
Ik licht u voor, Majesteit. Met een straatvent kan het ook leuk worden.

Achter haar rug verdwijnt de nar in de tent.

Mieke Boering:
Waar is de nar?

Barbara Boebels staat op en lijkt ontsteld. Ze legt beide handen op de oren. De koningin en Mieke Boering bekijken haar verbaasd.

Mieke Boering:
Je overdrijft, procureur. Zo'n onschuldig hoerenspelletje.

Procureur Barbara Boebels:
Ik ontvang een radioboodschap, Majesteit.

De Koningin:

(verbaasd) Die onderhuids ingeplante radio's werken dus toch! En altijd maar staatszaken die onze spelletjes storen. *(ze trommelt misnoegd met de vingers op de zetelranden; troost zich ook wat met Ubu's oren)*

Mieke Boering:

(tegen Barbara Boebels) Is het belangrijk?

Procureur Barbara Boebels:

Sst. *(ze begint erg opgewonden te doen, trekt dan een antennetje uit haar borst)* O. D. Dertien. Boodschap ontvangen. Ik kom dadelijk. *(steekt de antenne terug in de borst)* Majesteit...

De Koningin:

Wat voor vervelende staatszaken zijn er op komst?

Procureur Barbara Boebels:

Majesteit, er is een man gevangen.

Mieke Boering:

Een man?

De Koningin:

(uit haar zetel springend) Een man!

Procureur Barbara Boebels:

Een uit de wildernis, Majesteit.

Mieke Boering:

Nee!

De Koningin:

(opgewonden) Een man!

Achter hun ruggen verschijnt de nar als verleidelijke, heupwiegende hoer.

De Koningin:

Je bedoelt: een man met, met, met...

De Nar:

Een echte man heeft al wat hij hebben moet, schat. *(tegen de zich omkerende Koningin)* Kom je mee, schatje?

Mieke Boering:

Fantastisch, nar. *(tegen de weggaande Barbara Boebels)* Boebieboep, die man wordt voor onze Majesteit de derde stap. Verzorg hem goed.

Procureur Barbara Boebels:

(wraakzuchtig grijnzend) Hij zal uiteraard zeer diepgaand ondervraagd worden.

Mieke Boering:

Maar geen foltering! Geen kapmes. Hij moet compleet blijven.

Procureur Barbara Boebels:

(afgaand) Ik zal mijn best doen.

De nar is intussen in een uitdagende pose tegen de tent gaan staan.

De Koningin:

(tegen Mieke Boering) Opwindend, zeg. Een wilde man.

Mieke Boering:

Er zijn gisteren in deze streek Borellevuren gezien, Majesteit. Ik durf vermoeden dat het een zeer interessante vangst is. Interessant in alle opzichten. *(Hij fluistert in het oor van de koningin)*

De Koningin:

(een beetje ontsteld) Santa Lesbia! Meen je dat, Mieke Boering?

Mieke Boering:

Volgens professor De Sloor moeten dergelijke experimenten in beperkte kring aangemoedigd worden. De bordeelwet is daar een eerste uitvloeisel van.

De koningin denkt diep na. De nar speelt met een sjaaltje en kijkt zeer verveeld in de richting van de koningin.

De Nar:

't Zijn er weer van het soort dat moeilijk beslissen kan. Horizontaal beroep, noemen ze dat. Er zijn dagen dat je meer op je benen staat dan plat ligt. *(roepend)* Komt er nog wat van?

De Koningin:

(opschrikkend) Wat zegt de nar?

Mieke Boering:

Ah, ons hoertje. Was ik al bijna vergeten. Kijk, Majesteit, voor de koninklijke families, de adel, de leden van de wetgevende en uitvoerende macht zou uiteraard een bordeel van hoge standing voorzien worden. Maar in een later stadium zou het project uitgebreid worden tot een tweede en derde klas.

De Koningin:

(naar de nar wijzend) Dit is derde klas?

Mieke Boering:

Ja, Majesteit. Maar met onze nar wordt het zeker leuk. Ik moet Hare Majesteit er wel op wijzen dat de minister van defensie er tegen is. Ze zou uiteraard van haar eigen voorrechten gebruik maken. Maar ze is tegen uitbrei-

ding tot tweede en derde klas. Ze vreest demoraliserende invloeden in het leger.

De Koningin:

(die de uitleg van Mieke Boering maar halvelings heeft gehoord) De nar... de hoer kijkt zo sip.

Mieke Boering:

Soms kijken hoeren wel eens sip, Majesteit. Als er te veel drukte is, of niet genoeg drukte.

De Koningin:

Hoe weet gij dat allemaal zo goed?

Mieke Boering:

(betrapt, maar handig herpakkend) Iets over gelezen. In de oude boeken.

De Koningin:

En ik moet dat geloven?

Mieke Boering:

Experimenten en nieuwe wetten moeten goed voorbereid worden, Majesteit.

De Koningin:

Ja. Ja. Maar intussen weet ik er het wat en het hoe niet van. En dat maakt mij ongerust.

Mieke Boering:

Zal ik het Hare Majesteit voordoen?

De Koningin:

(opgelucht) O ja, doe dat, Boering. Ik zet me wat rechter in de zetel en ik kijk. *(het hoofd van Ubu strelend)* Mijn klein braaf likkertje.

Ubu likt een hand van de koningin, legt zich dan naast de zetel en kijkt ook.

Mieke Boering:

(met drukke gebaren) Hare Majesteit moet veronderstellen dat ik een gewoon computerambtenaartje ben.

De Koningin:

Ja. Ja. Derde klas.

Mieke Boering:

Juist. *(ze steekt de handen nonchalant in de broekzakken en begint in de richting van de nar te wandelen)* Ik wandel dus in de donkere buurt van Broekzele, waar op elke straathoek de ventjes staan te wachten.

De nar doet onverschillig. Mieke Boering doet wat schuchter. Ze loopt de nar schijnbaar onverschillig voorbij en kijkt dan om. De nar glimlacht.

De Koningin:
Wat doe je toch, Boering?

Mieke Boering:
Gevoelens van derde klas ambtenaartjes, Majesteit. Een beetje twijfel, een beetje angst, en niet zoveel geld.

De Koningin:
Keurig gedaan, Boering, zeer keurig. Als je geen vrouw was, zou ik haast zeggen dat je aanleg hebt om nar te zijn.

Mieke Boering:
(*toch wat onthutst*) Dank u, Majesteit.

Ze draait en wandelt weer in de richting van de nar. Wanneer ze op het punt is hem opnieuw voorbij te lopen, sist de nar.

De Nar:
Kom je niet mee, schat?

Mieke Boering:
(*de nar van kop tot teen keurend*) Hmm.

De Nar:
Ja?

Mieke Boering:
Hoeveel?

De Nar:
Honderd.

Mieke Boering:
Honderd?

De nar knikt. Mieke Boering krabt zich achter de oren.

Mieke Boering:
Voor alles d'r op en d'r aan?

De Nar:
Ja, natuurlijk, schat.

Mieke Boering:
En helemaal bloot?

De Nar:
Maar ja, schat. Kom je nu?

Mieke Boering:

Tja. Tja. (*giechelend en de neus van de nar met een vingertop strelend*) Ik zal maar eens ja zeggen.

De Nar:

Okay.

Ze lopen een eindje. De nar imiteert het openen en weer sluiten van een kamerdeur. Mieke Boering voelt of de deur wel goed op slot is.

Mieke Boering:

(*de nar tegen haar buik trekkend*) En hoe heet onze schat?

De Nar:

Jean. Kun je nu eerst betalen?

Mieke Boering:

Natuurlijk, schat.

Ze vist een bankbriefje uit haar zakken. De nar steekt het in zijn baardhouder. Mieke Boering wil onmiddellijk tot de actie overgaan: ze betast de buik van de nar en probeert de baard uit de baardhouder te trekken.

De Nar:

Mijn baard niet te veel vastpakken hè. Ik kan daar niet tegen.

De nar maakt zijn baardhouder los, duwt de opdringerige Mieke Boering opzij, trekt zijn mantel uit en gaat op het bidet zitten.

De Nar:

Zou je jouw broek niet eens uittrekken?

Mieke Boering:

(*overdreven sentimenteel*) Ik zou liever beginnen met jou uit te kleden, schat.

De Nar:

(*zeer kort*) Geen complimenten hè. Trek je broek uit en ga daar maar op het bed liggen.

Ubu jankt; de koningin klopt op zijn hoofd.

Mieke Boering:

Maar...

De Nar:

Maar wat? Of betaal je tweehonderd? Nee? Dan moet je met geen complimenten afkomen. We zijn hier niet voor een uur.

De enigszins beteuterde Mieke Boering begint haar schoenen uit te trekken. De nar staat op, maakt zijn minirokje los, gooit het op zijn mantel. Mieke Boering trekt haar broek uit en weet niet goed waar er mee te blijven. Op dit ogenblik stormt Barbara Boebels binnen, de geknevelde bruidegom - met verward haar en in een lang gestreept gevangeniskleed - achter zich meerekkend.

Procureur Barbara Boebels:
Majesteit...

Barbara Boebels ziet Mieke Boering en de nar, blijft onthutst staan en stoot stotterend niet te begrijpen klanken uit. Mieke Boering is aan een verschrikkelijke verwarring ten prooi en trekt vliegensvlug haar broek weer aan.

De Nar:
Heeft ons Mieke geen zin meer?

Mieke Boering:
Zwijg.

De Nar:
Okay. (hij trekt onverschillig zijn rokje weer aan)

Procureur Barbara Boebels:
(tegen de zich intussen opwindende koningin) Majesteit...

De Koningin:
Is dit de man?

Procureur Barbara Boebels:
Ja, Majesteit. Hij weigert te spreken. Er zal dus een zeer diepgaande onder-vraging nodig zijn.

Mieke Boering:
(nu met haar schoenen bezig) Je weet wat ik gezegd heb.

Barbara Boebels reageert niet, maar straalt sadistische wraakzucht uit. De koningin komt uit haar zetel. Ze draait rond de gevangen bruidegom, raakt meer en meer opgewonden. De nar zit met het hoofd tussen de handen op het veldbed. De bruidegom straalt droefheid, maar ook ongebroken trots en mannelijkheid uit.

De Koningin:
Nar?

De Nar:
(dof) Majesteit?

De Koningin:
Is dit een man, ik bedoel een man zoals... zoals...

De Nar:
Zoals een man is en zijn moet?

Barbara Boebels reageert vijandig.

De Koningin:
Ja. *(tegen Barbara Boebels)* Heb je hét gecontroleerd?

Procureur Barbara Boebels:
Tijdens het omkleden is hét gezien, Majesteit.

De Koningin:
Nar! Controleer hét.

De nar reageert niet.

De Koningin:
(stamp van ongeduld op de vloer) Nar!

De Nar:
(dof) Ja, Majesteit.

Hij staat op, kijkt onder het kleed van de bruidegom en knikt.

De Koningin:
Je bedoelt...

De Nar:
Alles hangt er, Majesteit.

De Koningin:
Ik wil het zien.

In de tentopening verschijnt de prinses. Mieke Boering komt nieuwsgierig dichterbij.

Procureur Barbara Boebels:
(smekend) Majesteit...

De Koningin:
Ik wil het zien. Nar, laat me kijken.

De nar trekt het kleed van de bruidegom even omhoog.
De koningin slaakt een kreet. De prinses slaat de hand voor de mond.

De Koningin:
Santa Cottenjé. *(de nar een duw gevend)* Schoft. Hét hangt niet, hét staat.

De Nar:

Ja. Af en toe steekt dat de kop op.

De koningin voelt zich duizelig worden. Mieke Boering vangt haar op en leidt haar naar de zetel. Barbara Boebels is zenuwachtig. De prinses komt naar voor en blijft voor de bruidegom staan. Ze bekijken elkaar, maar zeggen niets. Men ziet zo dat de prinses er meteen verliefd op is. De bruidegom is verrast omdat de prinses het evenbeeld van de bruid is.

Mieke Boering:

Mag ik Hare Majesteit wat koelte toewuiven?

De Koningin:

Waar is de nar?

De Nar:

Heeft Hare Majesteit mij nodig?

De Koningin:

Nar, waar gaan we naar toe?

De Nar:

Achteruit, Majesteit. Achteruit. En misschien wel vooruit.

De nar loopt achterwaarts af, de hoed met een zwaai voor de prinses afnemend. Ubu stoot klanken uit.

Het doek valt.

Er is pauze.

D E R D E   B E D R I J F

Een kerker. In de hoogte wat zwak licht door een getralied venster. Donkere, groezelige wanden. Een grijze celdeur met kijkgat. Het hele derde bedrijf door hoort men regelmatig het harde geluid van een heen en weer stappende schildwacht. Ook het geluid van kettingen, geschreeuw uit folterkamers en geweursalvo's na een commando dringen af en toe door.

Er staan drie ijzeren bedden, waarop een ruwe deken ligt. Op de twee eerste bedden zitten de gevangenen, maar aanvankelijk ziet men alleen een glimp van hun bovenkleding, af en toe ook hun rechterhand, wanneer deze in een zeldzame beweging tergend langzaam de hoogte ingaat in een hoopvol en beklemmend gebaar van leven, dat uiteindelijk niet meer blijkt te zijn dan het zinloos betasten van het lange witte haar dat verward over hun oren hangt of het met één vinger wegkrabben van jeuk aan het jukbeen. De gevangenen zien er oud en afgestompt uit, in de duistere omgeving steken ze krijtwit af. Ze zitten met open monden, die af en toe langzaam gesloten worden, maar als vanzelf langzaam weer opengaan. Rond hun monden hangt de blauwroze schijn van een vreemde ziekte.

Op het derde bed zit de bruidegom in zijn gevangeniskledij. Handen en voeten zijn met ijzeren boeien aan het bed vastgemaakt. Aanvankelijk zit ook hij zwijgend voor zich uit te staren, maar dan barst zijn verzet los, met tussen elke uitbarsting min of meer lange pauzes van een beklemmende stilte. Hoe lang duurt dat? Een korte eeuwigheid.

De Bruidegom:

(naar de gevangenen kijkend) Zeg iets. Zeg iets. Al is het maar één woord. Maar geef een teken van leven. (na een poos) Eén klein teken van leven. Zodat ik weet dat jullie me begrijpen. (na een poos) Zeg iets. Zeg iets. (na een poos) En dat duurt al uren. Jullie zitten daar maar. Hangen als vleermuizen in de duisternis. Gillen alleen maar stilte uit. (na een poos) Zouden ze ooit geweest zijn zoals ik nu ben? Schreeuwend. Tegen de muur van stilte optornend? (hij gaat op de uiterste rand van het bed zitten, kijkt gespannen naar de twee gevangenen) Zijn jullie mijn toekomstbeeld? Na een onmeetbaar geworden tijd ontwaken in een zee van stilte? (na een poos - als een gebed) Borelle, raak mij aan. Raak mij aan. Geef mij sterkte. (na een poos) Vier dagen is het geleden dat ik uw wijn heb gedronken. Dat ik met mijn bruid de nacht in trok. Dat ik naar de schittering van haar ogen keek. Dat haar handen als witte duifjes rond mij fladderden. (na een poos) Geef mij sterkte, Borelle. Raak mij aan. Ik voel me op de bodem van een put liggen. Mijn mond is dol van dorst, mijn huid is vuil en nat. Ik stink. Ik beef en soms krimp ik ineen van angst. (na een poos) Borelle, raak mij aan. (na een poos) Laat me niet laf en week worden. Haal het drijfzand weg dat onder mijn voeten zwelt en groeit. Laat me geen man worden met een ziel van modder, geen schim die in een vormloos donker alleen maar angsten ziet. (na een poos) Geef mij sterkte, Borelle. Laat me sterven zonder klachten.

Zonder vrees. Zonder te smeken om genade. Geef me de kracht om rechtop te blijven, om recht in de ogen van deze onvrouwen te kijken.

Er wordt geschoten. Met een ruk komt hij tot bezinning.

De Bruidegom:

Ze schieten. *(naar de gevangenen kijkend)* Zouden ook zij het horen? *(na een poos)* Ik wou dat ik buiten kon sterven. Niet tussen deze vieze muren. Buiten, in de open blauwe lucht, zodat mijn laatste adem de zon kan zoenen en dan zon worden. *(na een poos)* Waar dwaalt mijn Edith nu? Mijn ogen branden als ik aan haar denk.

Hij laat zich op het bed neerzinken, met het gezicht in de deken. Hij weent zachtjes. Dan hoort men plots het harde geluid van grendels. De celdeur wordt geopend, de verlichting wordt ingeschakeld. Barbara Boebels komt op, de handen in de zakken van een lange, militaire jas.

Procureur Barbara Boebels:

(met een boze triomf en met stijgende opwindning) Zo brokkelen de muren van het verzet af, jongeman. En dat is nog maar een begin. Zeer langzaam zal het gaan, zéér langzaam. Maar het zál gaan. *(na een poos)* Je wordt zacht aangepakt, zéér zacht. Meestal hou ik van andere methodes. Water en vuur. De oude methodes van Spanjaarden en Duitsers. Harde koorden aan polsen en enkels. Hard zwetende lijven die verscheurd worden en met fakkels ge-roosterd, die opzwellen en uiteenspatten. Trechter in je bek en tien of vijftien liter stinkend water er in. Dunne en harde metalen plaatjes, millimeter na millimeter onder je vingernagels schuiven. De harde zachtheid van je zwetende ballen in mijn handen vermorzelen. Je horen kermen. Je lijf heen en weer zien schokken van uitzinnige pijn. En uiteindelijk *(ze grijpt de Bruidegom bij het zitvlak)* het scherpe punt van een één meter lange stok in je kont, en doorstoten, doorstoten, doorstoten tot die stok je de strot uitkomt.

De Bruidegom krimpt op het bed in elkaar. Barbara Boebels grijpt hem bij het haar, trekt zijn gezicht naar omhoog en kijkt er naar.

Procureur Barbara Boebels:

Je durft de ogen niet openen. Je waagt het niet me te laten zien hoe de angst er zich in opstapelt. Het is niet nodig dat ik het zie. Ik wéét het. *(luid)* Ik wéét het. Je vel krimpt in elkaar. Het merg van je gebeente verzuurt, je hersens ebben weg in wolken en worden week als paddenstoelen, je ziel kwijlt en hapt naar herinneringen, maar stolt en stolt steeds meer, wordt steen, wordt hard en koud. *(na een poos)* Open je ogen.

De Bruidegom:

Neen.

Procureur Barbara Boebels:

Ik zou je wangen kunnen doorboren met gloeiende pinnen. Je lippen met pekdraad naaien. Je aan een plank nagelen, in elke vinger één dikke spijker.

De Bruidegom:

Ik wil terug naar mijn diepe woud, naar het dichte struikgewas. Ik wil de maan zien en de sterren. Ik wil de zon zien.

Barbara Boebels lacht uitzinnig, gooit het hoofd van de bruidegom tegen het bed, gaat met brede armgebaren van hem weg.

Procureur Barbara Boebels:

Geen maan meer en geen zon. Door grauwe nachten zal je kruipen. En onder je huid zal een nog grauwere nacht groeien. (*van dichtbij turend naar de twee andere gevangenen*) Alle sterren gedoofd. Gedoofd.

Plots versteent Barbara Boebels. Ze kijkt met toegeknepen ogen naar het publiek. Dan haalt ze de antenne uit haar borst.

Procureur Barbara Boebels:

O. D. Dertien. (*na een poos*) Heb ik dat goed begrepen? Is de koningin op komst, nù, op dit ogenblik? Manverdomme, Boering. Kon je dat niet eerder melden? (*na een poos*) Okay. Ik red me wel.

Ze steekt de antenne in haar borst, haalt een vreemd instrument met oor-kleppen en een rood lichtje uit haar zakken en gaat er mee naar de bruidegom. Deze ziet haar naderen en wordt wild.

De Bruidegom:

Ik wil hier weg. (*hij slaat met de geboeide handen tegen het bed, gilt*) Ik wil hier weg.

Barbara Boebels slaagt er in het instrument op het hoofd van de bruidegom te schuiven. Hij wordt dadelijk kalm, valt verslapt neer, schijnt te slapen. Barbara Boebels haalt twee andere instrumenten uit haar zakken, identiek aan het eerste, maar met een blauw lichtje. Ze schuift de instrumenten over de hoofden van de twee andere gevangenen, die sidderend tot leven komen, opspringen en met houterige bewegingen zinloos op en neer beginnen te huppelen.

Procureur Barbara Boebels:

Halt! (*de gevangenen gaan in de houding staan*) Bed C naar zaal F. Regime Vier. Deze cel Regime Een. Voor jullie zelf: Twee. En het concerto voor twee fluiten. Vooruit!

De gevangenen buigen. Doen dan - nog steeds houterig - zeer druk. Rollen het bed met de bruidegom buiten. Laten veelkleurige gordijnen neer, halen matrassen en hoofdkussens, een tafel vol voedingswaren, stoelen, lampen, een grote vaas met bloemen... Procureur Boebels loopt, in zichzelf mompelend, op en neer. De bruidegom wordt in een nieuw, mooi en met takken versierd bed terug binnengebracht, hij heeft propere klederen gekregen en schijnt zelfs gewassen. Hij draagt een baardhouder. Hij is nog steeds geboeid, maar de ijzeren boeien zijn vervangen door lederen. Het instrument zit nog steeds op zijn hoofd. Hij staart willoos in de verte. De twee andere

gevangenen verdwijnen even, keren in een proper gevangeniskleed terug, met een glimlachmasker op en met elk een fluit. Barbara Boebels verstoppt hun blauwe lampjes onder mutsen. Ze gaan op de stoelen zitten, zoeken de goede tonen op de fluiten.

Procureur Barbara Boebels:

Goed zo. (ze neemt het instrument op het hoofd van de bruidegom weg; kijkt keurend) Voldoende intensiteit om nog wat door te werken.

Trompetten en hoornen kondigen de koningin aan. De twee gevangenen beginnen zeer zacht op de fluiten te spelen. De koningin beweegt zich log en onhandig in een wijde militaire jas, maar ziet er wel een beetje opgewonden uit. Ze draagt een buishoed. De prinses draagt een witte kamerjas. Ze is blootshoofds, heeft nu lang blond haar. De nar draagt een rood plooirokje, een kort zwart jasje en witte sokjes in rode schoenen. Als hij opkomt hinkt hij lichtjes. Hij staat vrijwel geen ogenblik stil, maar gaat in alle hoeken van de kerker rondsnuffelen, aan de gordijnen trekken, onder de bedden kijken, de twee fluitspelers van zeer dichtbij bekijken. Hij hinkt steeds harder.

Procureur Barbara Boebels:

(bij de celdeur) Welkom, Majesteit, welkom. Uw belangstelling voor de juridische facetten van de bescherming onzer maatschappij...

De Koningin:

(onderbrekend) Ja, ja. Dat weten we. Dat weten we.

Procureur Barbara Boebels:

(in verwarring) Prinses...

De Koningin:

Ja, Boebels. In een kamerjas! Al drie dagen weigert het kind zich aan te kleeden. Ze weigert zelfs te eten. Ze moest éérst haar gevangene zien, zei ze.

Prinses Chéribelle:

Laat me door. (ze gaat langzaam naar de bruidegom)

Procureur Barbara Boebels:

Zoals Hare Majesteit kan zien besteden we aan onze gevangene een meer dan gewone aandacht. Hij geniet van een voorkeurregime. Fluitspelers brengen hem tot bedaren. De eerste dag is hij erg wild geweest, Majesteit. Maar dat is begrijpelijk. Hij komt uit de wildernis, nietwaar? Maar nu ligt hij rustig op het bed met aan polsen en enkels zeer zachte, geitenleren bandjes. Het ontbreekt hem aan niets, Majesteit, kijkt U even op deze tafel: brood en kaas in vele soorten, zoete koeken, bier en wijn en druiven.

De Koningin:

Mooi zo, Boebels, mooi zo. Dit ontroert me zeer.

Barbara Boebels buigt. Intussen is de prinses bij het bed van de bruidegom aangekomen. Zijn blik blijft leeg, maar begint te ontwaken van zodra ze spreekt.

Prinses Chéribelle:

Zijn gezicht is verwelkt. Zijn ogen staan glazig. De wilde paarden die ik er de eerste dag in zag lijken nu getemd.

Barbara Boebels komt haastig bij de prinses.

De Bruidegom:

(in verwarring om zich heen kijkend) Een zeer vreemde geur hangt rond mij.

Procureur Barbara Boebels:

Het zullen de frisse takken van de bomen zijn. We geven hem takken, lieve prinses. Is goed tegen de muggen en ze bevorderen zijn rust en slaap.

Prinses Chéribelle:

Zijn gezicht is verwelkt.

De Bruidegom:

(de prinses plots bekijkend en met een schok recht verend) Edith.

De prinses lijkt op Edith. Ze trekt haar kamerjas open en laat zien hoe mooi ze is. De bruidegom snuift de geur van haar lichaam, gaat wat moeizaam op de knieën zitten en strekt zijn geboeide handen naar de prinses.

De Bruidegom:

Laat mij je handen voelen. Je haar. Je handen.

De Koningin:

Wat zegt hij?

Barbara Boebels slaagt er in gedeeltelijk voor de prinses te gaan staan.

De Koningin:

Wat zegt hij, Boebels?

De Bruidegom draait nu het hoofd naar de koningin. Hij krijgt een nieuwe schok. Zijn handen zakken.

De Bruidegom:

Moeder!

Procureur Barbara Boebels:

Hij spreekt wartaal, Majesteit. Normaal verschijnsel tijdens de eerste dagen.

De Bruidegom:

Moeder. Jij die mij het leven gaf, en die ik niet gekend heb, omdat je gevangen werd, verdween, opgenomen werd in de onbekende wereld, misschien vermoord werd door de onvrouwen die de wereld beheersen.

De Koningin:

(in verwarring roepend) Nar, nar.

De Bruidegom:

Moeder. *(na een poos)* Je bent zo anders dan ik dacht. *(plots weer naar de prinses kijkend, die er in geslaagd is Barbara Boebels weg te duwen)* Maar jij bent zacht, je hebt ogen vol tederheid en een glimlach die mij verkwikt en sterkt.

De Nar:

Majesteit?

De Koningin:

Hij noemt mij moeder.

Procureur Barbara Boebels:

Wartaal, Majesteit, wartaal.

De Nar:

(de Bruidegom van dichtbij onderzoekend) Zijn lippen zijn droog en trillen van pijn. Zijn mond is klef van oud speeksel. Hij heeft in vier dagen niet gegeten.

De Koningin:

Wat!

Procureur Barbara Boebels:

Jij manverdomde rijmelaar. Vergeef mij deze uitval, Majesteit. Maar U zal mij op de duur verplichten de kop van deze nar te eisen.

De Koningin:

Ik denk er niet aan.

Prinses Chéribelle:

(tegen Barbara Boebels) Jij stuk gal. Jij met je kerkers en je helse kelders. Ben jij een mens?

Procureur Barbara Boebels:

(smekend tegen de koningin) Majesteit!

Prinses Chéribelle:

Nee, je bent geen mens. Zelfs geen beest ben je.

Ze gaat op het bed naast de bruidegom zitten.

Procureur Barbara Boebels:

Majesteit, het is niet goed dat een procureur beledigd wordt.

De Koningin:

't Is hier koud. Het tocht.

Prinses Chéribelle:

Mijn handen trillen. Mijn bloed tintelt. Wat is er toch met mij? Wat is er toch met mij?

Ze neemt de geboeide handen van de bruidegom, trekt ze tegen haar gezicht, zoent ze. Weent stilletjes. De fluiten zijn nu nauwelijks hoorbaar. Barbara Boebels wendt zich af, bijt op de vingernagels.

Procureur Barbara Boebels:

(tegen de koningin) Majesteit, dit kwetst mijn blik. Dit kan tot onwettige geilheid leiden. Dit is onmogelijk, Majesteit. On-on-on-mogelijk.

De Koningin:

(een beetje bibberend) 't Is hier koud. Het tocht.

Prinses Chéribelle:

(Barbara Boebels aankijkend) Eens zullen de vrouwen over jouw naam hun walg uitspuwen. Het wezen van de vrouw zelf heb je onteerd. Duizend jaar heerschappij heeft de vrouwen in barbaren veranderd. Je hebt van de mensheid een weerzinwekkende hoop vuil gemaakt. *(de handen van de bruidegom tegen haar gezicht trekkend)* We moeten terug naar de liefde, naar iets dat veel meer is dan alleen maar gemechaniseerde wellust. Ik haat de dildo-machines van de regering.

Barbara Boebels is erg in de war. Zij stottert, stoot onbegrijpelijke klanken uit.

Prinses Chéribelle:

(tegen de koningin) En geen dienstplicht voor mij. Ik weiger. Hoor je dat? Ik weiger. Ik laat me niet door de priesteressen van die Boebels bevruchten met onvrij, koud en opgewarmd zaad dat uit geketende mannenlijven werd geperst. Ik wil liefde, liefde, liefde, en vers, warm, vrij zaad.

Procureur Barbara Boebels:

Majesteit, U begrijpt...

De Koningin:

Zwijg. Ik ben in de war. Ik ben moe. Waar is mijn troon? *(ze wankelt een beetje)* Ik wil me neerzetten. Nar, waar ben je?

De Nar:

(naderbij hinkend) Als hier een troon was, zou ik u er naar toe leiden, Majesteit. Maar er is geen troon. Achter de valse gordijnen glimt het leed van duizend jaar. De vloer is doordrenkt met bloed en zweet. Zelfs de fluitspe-

lers zijn niet echt. Hun merg is uitgedroogd, hun hersenen verstard tot taaie kwallen. Hun levenloos gezicht zit verborgen achter iets dat op een glimlach lijkt. (*hij gaat naar de fluitspelers en rukt hun glimlachmaskers af*)

De Koningin:

Ik ben moe.

Procureur Barbara Boebels:

Majesteit, U moet rusten. Mag ik U even uitnodigen in mijn privé-appartement?

De koningin knikt vermoed en wil de kerker verlaten.

De Koningin:

Chéribelle, kom je mee?

Prinses Chéribelle:

Neen.

De Koningin:

We komen straks nog even terug.

Procureur Barbara Boebels:

Majesteit, het kan niet. Er is al te véél kwaad geschied.

De Koningin:

Ze komt terug, zeg ik. Ze is nog meer in de war dan ik. Ze is jong en onervaren. Droom en leven kan ze nog niet uit elkaar houden.

Procureur Barbara Boebels:

Majesteit, dit is...

De Koningin:

(*onderbrekend*) Zwijg, en leid me naar je appartement. Chéribelleke, kom mee. Ik heb je nodig.

Prinses Chéribelle:

(*tegen de bruidegom*) Sluit nu even je moede ogen. Slaap wat. En droom van liefde. Ik kom terug.

De Bruidegom:

(*droomt reeds*) Edith.

De prinses gaat haastig af. Barbara Boebels leidt de koningin weg en kijkt bezorgd om naar de bruidegom. De nar hinkt de procureur achterna, spuwt op haar hielen en slaat de celdeur dicht. Dan keert hij (zonder te hinken) terug, gaat naast de - weer met een oud en strak gezicht voor zich uitkijkende - fluitspelers staan, neemt een van de fluiten en blaast er hoge, irriterende tonen uit. Dan kijkt hij naar het publiek en wacht roerloos op wat komen zal.

De Bruidegom:
Edith.

Plots gaat het licht uit. Men hoort wind en geruis van zeeën. En in een lichtbundel verschijnt de bruid, wazig blauw onder een doorschijnend kleed.

De Bruidegom:
Edith.

De Bruid:
Mijn lieve man. Zie, ik heb Borelle meegebracht.

Nu verschijnt ook Borelle; met trage, statische dansbewegingen zweeft hij door de ruimte. De twee gevangenen knielen, raken met het hoofd de grond aan, staan dan op, lopen met slepende pasjes heen en weer, verdwijnen, duiken op, dwalen rond, staan soms stil met bevroren gebaren. In hun gemartelde monden zitten dikke gezwellen, ze hebben moeite om te spreken.

De Bruidegom:
(*fluisterend*) Borelle. (*hij volgt de bewegingen van Borelle, roept dan*) Borelle. Zie mij aan, Borelle. Ik ben geboeid. Gebonden aan ijzer en leer.

De Bruid:
We brengen troost en hoop. De Stem die in ons leeft is uit haar groot verdriet ontwaakt. Voor de misdaad is nu lang genoeg geboet. Er komen nieuwe tijden.

De Bruidegom:
Edith.

De Bruid:
In mijn warme groeve kiemt je zaad een nieuwe toekomst.

Ze vallen in elkaars armen, zijn teder voor elkaar.

Gevangene Een:
Zo begon het.

Gevangene Twee:
't Was mei in Vlaanderen en in de wereld. Een hoge blauwe lucht van stilte. Onder de struiken zaten de merels onrustig te luisteren naar de hardgelaarsde legervrouwen.

Gevangene Een:
Hard en ritmisch klapten hun hielen tegen de betonnen grond van de kazernes. Hun buiken droomden van de streling van koud staal, van stenguns, en achter hun rode ogen werden de mannen met bajonetten gevild.

Gevangene Twee:
En geen dier deed ooit wat zij deden.

De bruid ligt nu naast de bruidegom. Heel dicht. Soms strelen ze elkaar, maar meestal liggen ze roerloos. Men hoort vaag een marcherend peloton en militaire muziek.

Gevangene Een:
Hoor ze komen. In hun handen jeukt een misdaad met een splinternieuw gezicht.

Gevangene Twee:
Een slachting die als een dodelijke wind over de aarde raast.

Gevangene Een:
De aarde wordt kaal, de rivieren droog. Het groen der bomen smelt, de wolken verschroeien tot wit zand, de zee is stil, de zon houdt de adem in.

Gevangene Twee:
Een misdaad met een splinternieuw gezicht wordt nu geboren.

Gevangene Een:
In de hoeven zitten de boeren te luisteren naar het ratelen der pannen op het dak. De honden zitten met bange oren op het erf en janken soms, heel stil en kort.

De nar gilt.

Gevangene Twee:
Als bange paarden renden de mannen weg en vielen neer onder het moordend lood der vrouwen.

Gevangene Een:
Je dacht: dit is niet mogelijk. Dit is zo vreselijk, dat de aarde haar adem zal inhouden en stil zal gaan staan. Dat de zon haar gezicht verbergen zal en het oosten leeg zal blijven. Dat de nieuwe dag om abortus schreeuwt.

Gevangene Twee:
Maar de haat groeide verder. Als een diep geworteld en onuitroeibaar gewzel mengde de haat zich in het bloed met kwaad en wellust.

Gevangene Een:
Je dacht: dit is niet mogelijk. De grenzen van het heelal zijn wellicht verzet, maar deze slachting kan niet blijven duren.

Borelle:
(zijn trage dans even onderbrekend; helemaal vooraan op de scène, traag reciterend, het publiek in de ogen kijkend) De zeldzamen die nog vrij waren verborgen zich in de grond van de Krknose, van de Vogezen en de Kemmelberg, van Montenegro en Wales.

Gevangene Een:

In witte zalen zaten de kolonels in warme mannenlijken te wroeten. Ze trachtten het geheim van de organen te doorgronden, ze over te enten op vrouwenvlees, om zo te komen tot een nieuwe mens.

De nar gilt.

Gevangene Twee:

Van de schaarse mannen werd het zaad in koude bekers geperst, in zilveren dozen bevroren, weer opgewarmd en in blinde groeven gespoten.

Gevangene Een:

Het gegil der kinderen werd aan banden gelegd.

Borelle:

Diep in de grond hoorden wij de aarde loeien. Wij werden blind en doof en tastten aarzelend naar een nieuwe weg. De noodzaak om te overleven werd een masker opgezet en op zachte klanken naar de zon gedragen. (*gaat naar het bed van de bruidegom, blijft er staan, strekt de handen*) De wegen van Jan en Edith zijn door het lot van elkaar gescheiden. Maar in het geslacht Van Damme groeit het zaad der Overbergen. Aan de oevers van deze zeldzaam goede groeve wachten de voorouders.

Gevangene Een:

Marivoet en Meyers, Goovaerts en Haezenbosch.

Gevangene Twee:

Kerremans en Van Paemel, Boxmeer en Tuerlinckx.

Gevangene Een:

Opdebeeck en Poelmans, Overbergen en Van Damme.

Borelle:

Opdat de stam niet zou verdorren, zullen zij hun sterke zaad zaaien in warme groeven.

Gevangene Een:

Geen goede stam zal verdorren.

Borelle:

In de schoot van de prinses zal een nieuwe tak ontstaan.

Gevangene Een:

(*omhoogkijkend*) Ik hoor een Stem.

Gevangene Twee:

(*met opgestoken vinger*) Ik hoor een Stem.

De gevangenen staan nu stil. Achter hen ontstaat zeer langzaam een rode lichtschijn.

De Nar:
(luid schreeuwend) Luister naar de Stem.

Borelle:
De Stem zegt dat geen tak verdorren zal.

Gevangene Een:
Dit zegt de Stem.

Gevangene Twee:
De Stem heeft zich gehuld in een verdriet van duizend jaar. Ze heeft haar blik verscholen achter haar onteerde handen.

Gevangene Een:
Nu kijkt de Stem weer op. Ze doet de lucht trillen, doorhuilt het bloed, tovert een nieuw licht na zoveel donkere jaren.

Gevangene Twee:
Nu klopt de Stem weer op de harten.

De gevangenen blijven staan, de blik omhoog gericht, wachtend.

De Nar:
(stuikt in elkaar, richt zich bevend weer op) Ik voel het, ik voel het. De muren van mijn bloed wankelen en barsten uiteen. (hij stuikt weer in elkaar)

Borelle:
Dit is een nieuw begin.

Met zijn staf raakt hij de bruidegom aan, die zich opricht, het hoofd van de bruid tegen zijn borst trekt en Borelle aankijkt.

De Nar:
(zich weer oprichtend) Een nieuw begin. Ik hoor het in de aarde. Ik hoor het in mij. In de grond kermen de wortels der bomen. En in mijn bloed loeit een orkaan. Mijn God, mijn God, na duizend jaar weer een blik van liefde zien, van tederheid en van wederzijds begrijpen.

Borelle:
(tegen de bruidegom) Geef nu de bruid terug.

Heel even trekt de bruidegom de bruid tegen zich aan. Dan duwt hij haar in een vertraagde beweging van zich af. De bruid en Borelle zweven langzaam weg.

De Bruid:
Vaarwel, mijn man.

De Bruidegom:
Edith.

Borelle:
In Edith leeft de prinses en in de prinses leeft Edith.

De Nar:
Zo'n wonderlijke zon schijnt nu in mij.

Naarmate het visioen verdwijnt, beginnen de twee gevangenen steeds luider te klagen. Als Borelle en de bruid verdwenen zijn, prevelen ze nog onverklaarbare klanken uit hun dikke lippen. Soms schijnen ze in een nieuwe stilte te zullen vervallen, maar een jankende klank van de ene wekt de andere. Hun aangezichten zijn weer droevig en gelaten. De lichtschijn achter hen blijft leven. De bruidegom zit met de handen tegen de oren, alsof hij zich beschermen wil tegen een storm die binnen in hem woedt.

De Nar:
Zo'n wonderlijke zon. Zo'n stilte. Zo'n stilte.

Plots hoort men verwarde stemmen; er wordt hard op de deur gebonsd.

De Koningin:
(*off-scène*) Open de deur, zeg ik.

Procureur Barbara Boebels:
(*off-scène*) Dadelijk, Majesteit, dadelijk.

De koningin strompelt binnen. Ze is wat dronken en spreekt met een dikke tong. Barbara Boebels overziet vluchtig de kerker. Ze schrikt van de rode schijn achter de gevangenen. De prinses loopt dadelijk naar de bruidegom. Mieke Boering blijft in de deuropening staan geeuwen. Blijkbaar heeft ook zij te veel wijn gedronken.

De Koningin:
Waar is mijn nar?

De Nar:
Welk brouwsel liet Boebels U slikken, Majesteit?

De Koningin:
Vino rosso i vino verde en nog 't een en 't ander.

Procureur Barbara Boebels:
(*woest*) Wat is hier gebeurd?

De Koningin:
Soms had ik de indruk dat haar wijn naar kattenpis rook, maar het was wijn van onze Griekse zusters, zei Barbara Boebels.

De Nar:

Hare Majesteit is in de war.

De Koningin:

(opgewonden) Ik zag zeer duidelijk de Zot en de Gehangene. Ik sloot de ogen en ik zag ze. De Zot zat op de grond en verborg zijn gezicht onder een deken.

Procureur Barbara Boebels:

Majesteit...

De Koningin:

(hoort Barbara Boebels niet) En ook de Twee Minnaars waren er. Wat kan dat betekenen, nar? We moeten dringend terug naar het paleis. Ik wil dat je de kaarten voor me openlegt, in de vorm van een mens, zodat alles weer helder wordt en rustig om me heen. De Zot bij de Gehangene en de Twee Minnaars... Die combinatie in de kaarten heb ik nog nooit gezien.

Procureur Barbara Boebels:

Hare Majesteit moet begrijpen dat ik de duistere praktijken van Haar nar met een zeer kwaad oog bekijk. Hij is de oorzaak van veel ellende en onheil. Het is mijn plicht Hare Majesteit tegen Haar eigen zwakheden te beschermen. *(ze haalt een doorschijnende natte doek uit een koker)*

De Nar:

Pas op, Majesteit, ze zal u verdoven.

Barbara Boebels gooit de doek over het hoofd van de koningin, die er niet in slaagt hem te ontwijken. Mieke Boering maakte even aanstalten om tussenbeide te komen, maar geraakt moeilijk in beweging. De koningin wankelt en zakt naast de gevangenen neer. Ze blijft dan wankel overeind zitten, maar na een tijd zal ze helemaal in elkaar zakken. Intussen is de prinses begonnen met het doorsnijden van de leren banden van de bruidegom.

Procureur Barbara Boebels:

(tegen de nar) En nu jij. *(ze haalt een lasso uit haar binnenzak)* Levend wil ik je vangen. Als een kalf.

De nar ontwijkt haar handig.

Mieke Boering:

Hè, hè, Boebels. Voorhistorische cowboyromans gelezen?

Procureur Barbara Boebels:

Hou je bek, Dikke Tet. Als ik er niet was.

Mieke Boering:

(in de kerker komend) Dan zakte onze goede maatschappij als een verdoofde koningin in elkaar.

De Nar:

(van achter de gevangenen opduikend) Borelle. Borelle. Borelle!

De woest geworden Barbara Boebels mist hem weer; de nar heeft stiekem de verdovende doek van de koningin afgetrokken en houdt hem achter zijn rug verborgen. Hij loopt naar de andere kant van de scène en trekt een tak van het gevangenenbed. De Borelleroep van de nar heeft de twee gevangenen blijkbaar een schok bezorgd; met hun verkrampde gezichten heen en weer wiegend beginnen ze aan een lang, woordeloos koortslied, met klanken die als bultige puisten uit hun lippen omhoog schieten. Met hun fluiten kloppen ze ritmisch op de grond. Tijdens het lied bekruipen ze ook de koningin, besnuffelen haar, stoten er de hoofden tegen, en vallen dan dood neer. Het tweegevecht tussen de nar en Barbara Boebels gaat ondertussen voort. Met de tak slaat de nar de lasso van zich af. Mieke Boering vindt het leuk en hitst op. Prinses en bruidegom benaderen elkaar heel teder, ze leven in hun eigen wereld.

Mieke Boering:

(in de versnaperingen op de tafel grabbelend en wijn drinkend) Vooruit, Boebieboeb. Hop met de beentjes, Boeb.

Procureur Barbara Boebels:

Zou je niet meehelpen?

Mieke Boering:

Waarom zou ik? Wie zegt dat je gelijk hebt? De nar van de Koningin is on-aantastbaar. Zegt de wet.

Procureur Barbara Boebels:

Boven de wetten van de Koningin staan de universele rechten van de vrouw. Het gaat om het behoud van de maatschappij. Om de macht van de vrouw.

Mieke Boering:

Zelfs professor De Sloor geeft toe dat we op een gevaarlijk genetisch dwaal-spoor zitten.

Procureur Barbara Boebels:

Alleen een grotere variatie van zaadleveranciers is er nodig.

Mieke Boering:

(met glunderend kijkende ogen) En bordelen voor jou en mij en voor onze geliefde Koningin.

Procureur Barbara Boebels:

Heeft er niets mee te maken.

De Nar:

Neen? (neemt wulpse houding aan) Kan ik je niet bekoren, schatje?

Procureur Barbara Boebels:

Ellendeling. Liefst zou ik je levend vangen. Je levend op een plank spijkere-
ren. Je een voor een de nagels uit vingers en tenen trekken. Een gloeiend
stuk ijzer in je kont steken.

De Nar:

Ai, ai.

Procureur Barbara Boebels:

Ik krijg je wel.

Mieke Boering:

Pak hem, Boebieboeb.

Achteruitwijkend struikelt de nar over de benen van de koningin. Barbara Boebels stort zich op hem. De nar bedwelmt haar met de doek van de koningin, maar geraakt meteen ook bedwelmd. Beiden happen naar adem, proberen aan verdoving te ontkomen, maar vallen tegen de koningin neer. Mieke Boering vreet zich verder dik en is nu duidelijk dronken.

Mieke Boering:

De Boeb ligt er. *(ze waggelt in de richting van de verdoofden, maar blijft onderweg staan)* Tien procent mannen in de zaadcentrales in plaats van vijf procent. Nee, zei de Boeb. *(met brede armgebaren)* Uitwisseling tussen zaadcentrales, zei de Boeb. Meer dan veertigduizend experimenten mislukt, zei professor De Sloor. En dan? zei de Boeb. 't Is ook psychisch, zei De Sloor. Onzin, zei de Boeb. Liefdestempels, zei De Sloor. *(kijkt plots naar de prinses en de bruidegom)* Prinses, lieveling. Ik weet een oplossing. We zetten uw bruidegom in de liefdestempel. Kamer Een. Onze verdorde geslachten kunnen zijn wilde bloed goed gebruiken. *(voor zich uit)* En als je de nar moet geloven is het nog leuk ook. Ik zou het toch ook eens willen meemaken. Echt meemaken, bedoel ik. Niet alleen de verhalen uit de voorhistorische boeken.

Mieke Boering gaat de koningin en de nar van dichtbij bekijken, maar geraakt half bedwelmd en zakt op de grond.

Mieke Boering:

Ik voel me zeer vreemd vandaag. Alsof ik binnenin leeg ben. Alsof duizend jaar eenzaamheid mij heeft uitgehold.

Ze heft het hoofd op en luistert naar de voetstappen van procureur Boebels' schildwachten. Begint dan als een bang kind stilletjes te grienen. De bruidegom grijpt een hand van de prinses.

De Bruidegom:

Prinses...

Prinses Chéribelle:

Ik ben Chéribelle. Noem mij Chéribelle. Of gewoon Belle. Of Belletje Bel. Ik wil geen prinses meer zijn. Kom. (*ze trekt de losgesneden bruidegom van het bed*) Kom nu, kom. (*strijdlustig*) Ons wacht een harde strijd. Maar samen gaan we een nieuwe wereld bouwen. Ja?

De Bruidegom:

Ja.

Prinses Chéribelle:

(*ontroerd*) Word mijn man. En leer mij vrouw zijn. Ja?

De Bruidegom:

Ja.

Traag, innig in elkaar verstrengeld, zich in elkaars ogen en handen verliezend en vindend, zweven ze in een wazig blauw van ons weg. De scène wordt donker. Alleen de roerloze puinhoop der drieëndertigste eeuw - met het vadsige gelaat der slapende en snurkende koningin, de grienende dronken Mieke Boering, het van sadisme vertrokken gezicht van Barbara Boebels, de in zijn slaap glimlachende nar en de open zieke monden in het krijtwitte gezicht der dode gevangenen - blijft nog enige tijd verlicht.

Dan valt het doek.